

ספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה

עם פידוש

דמשק אליעזר

מכבוד קדושת אדונינו מורינו ורבינו
הגאון הקדוש המקובל האלקי
שר בית הזהר מרן

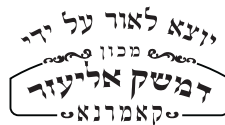
רבי אליעזר עבי סאפרין זצוק"ל

בן כ"ק אדמו"ר שר התורה והזהר
עמוד העבודה והיראה רשכבה"ג הגאון הקדוש מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זצוק"ל
מקאמרנא

חלק א

הקדמת הזהר

א. - יד:

עיה"ק ירושלים תוכב"א
שנת ה'תשס"ד לפ"ק

כל הבעלות והזכויות שמורות להמו"ל
ואסור לצלם ספר זה או חלק ממנו
בלי רשות מהמו"ל בכתב
עפ"י דין תורתינו הק' ולהבדיל עפ"י החוק הבינלאומי
ושארית ישראל לא יעשו עולה

להשיג הספר אצל המו"ל

מכון דמשק אליעזר

קאמרנא

יהודה אריה סאפרין

טל'פקס 02-5807461

לוחות: "פרנק" ירושלים

נתנאל סאפריין

בכ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי שלום זצוק"ל

מקאמרנא

רח' ארזי הבירה (מעלות דפנה) 45/9

ירושלים

בס"ד יום שלישי א"ח דפסח תשס"ד עיה"ק ירושלים תובב"א

אודה השם בכל לבב בסוד ישרים ועדה, כי יום בשורה הוא, אשר זכה בני היקר הרה"ג הרה"ח מו"מ בתויר"ש מוה"ר יהודה אריה סאפריין שליט"א לאדפוסי אידרא פירוש דמשק אליעזר מאא"ז אא"ק מרן רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א על הזוהר הקדוש עם פנים הזוה"ק למלאות רצון צדיק רבינו אא"ז המחבר זיע"א כמ"ש בסוף הקדמתו הנפלאה הנקרא דרך הקודש וזלה"ק: ורצוני היה להדפיס פירוש זה עם דברי הזוהר הקדוש ביחד, ביחד דף על דף, כי פירושי הזה הוא כמעט על כל תיבה ותיבה וכו' ע"ש. וזאת אחרי שהדפים אשתקד פירוש 'דמשק אליעזר' על האידרא זומא והפין הד' בידו יצליח בס"ד להדפיס כל הפירוש עד גמירא.

הנה ידוע ומפורסם לכל שהזוה"ק הוא אחד מחלקי התורה הקדושה והוא תורת הנסתר שנמסר לנו ע"י משה רבינו ע"ה בעת קבלת התורה מסיני, וזה מה שתיקנו הז"ל במגילה (לא, א) לקריאת התורה בשבועות יום קבלת התורה פרשת בחדש השלישי, שהוא קבלת התורה, ולהפטיר במרכבה דיהזקאל, להראות שגם מרכבת יהזקאל שהוא יסוד תורת הנסתר קבלנו מסיני. ולא עוד שכל תורת הנגלה מבוסס על שורשה שבתורת הנסתר כמ"ש בזוה"ק פרשת פנחס (רמד, ב) וז"ל: ורבנן דמתניתין ואמוראין כל תלמודא דלהון על רזין דאורייתא סדרו ע"ש, וכידוע ומפורסם כל זה.

הנה שורש השרשים של תורת הנסתר הוא ספר הקדמון ספרא דצניעותא בחמשה פרקיו הנדפס בזוה"ק בסוף פרשת תרומה (קעו, ב - קעט, א), וכמבואר שם (קעו, א) ששאלו מאן צניעותא דספרא, אמר רבי שמעון חמשה פרקין אינון דכלילן בהיכל רב ומליין כל ארעא, אמר רבי יהודה אי כלילן הני מכלהו עדיפי, אמר רבי שמעון, הכי הוא למאן דעאל ונפק, ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי. וע"ש עוד מ"ש רשב"י ע"ה בזה. ומה שכתב בזה אא"ז אא"ק

ואסיים בפרפרת אחת, מה שאמרתי בפרשת השבוע פרשת תז"מ (יג, ט - מא) 'זאיש ימרט ראשו קרה הוא טהור הוא. ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבה הוא טהור הוא'. ואכתוב בקצרה, דידוע שאחד מיסודי דרך קוה"ק אור שבעת הימים מרן רבי ישראל בעש"ט זיע"א, הוא העלאת ותיקוני המחשבות הזרות העולות במחשבת האדם בהשגחה פרטית באותו יום ובאותו זמן, וזה תיקונו, להעלות כל מחשבה לשורשו וזה תיקונו כידוע ליודעים, וכמבואר בסה"ק תולדות יעקב יוסף. וגם ידוע מהבעש"ט זיע"א שכל מחשבה הוא קומה שלימה, דהיינו קומה שלימה של עשר ספירות, אשר הוא שורש כל ההנהגה שבעולם. ועפ"ז פירשתי את הפסוקים הנ"ל, 'זאיש כי ימרט ראשו' דהיינו שעוסק למתקן המחשבות שעלו ב'ראשו', והנה 'מרט' ע"ה הוא בגי' עשר פעמים הויות, והוא הקומה שלימה, 'קרה הוא' בגי' אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה עם ה' אותיות השורש, שהם בחינת תיקון האהוריים, דהיינו שלא תיקן המחשבה בשלימות. אולם הפסוק השני 'ואם מפאת פניו' דהיינו שתיקן גם הפנים של המחשבות, ע"י 'מרט' דהיינו עשר ההויית שהוא קומה שלימה, 'גב"ח הוא' היינו 'גב'ח' בגי' י"ג, שהמשיך מצד הפנים י"ג מדות של רחמים, ו'טהור הוא'.

ואסיים מעין הפתיחה שכמו שזכה בני היקר הרה"ג מוה"ר יהודה אריה סאפרין שליט"א לאדפוס אידרא, הקדמת הזוהר ע"פ ה'דמשק אליעזר' חלק הראשון, כן יזכה להדפיס את כל הפירוש 'דמשק אליעזר' עם הזוה"ק ביחד כרצון צדיק המחבר זיע"א, ויזכה לראות הרבה נחת מכל יוצאי חלציו, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על דרך ישראל סבא אבוה"ק זיע"א, ותורה וגדולה יתאחדו על שולחנו מתוך הרחבת הדעת דקדושה אמן. ונזכה כולנו יחד לילך בדרך הסלולה של אבותינו הקדושים זיע"א, עד ביאת גוצ"א.

הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה ולכבוד אא"ז המחבר הקדוש זיע"א

נתנאל סאפרין

בהגה"צ מוה"ר שלום זצוק"ל

מקאמרנא

הקדמת המוציא לאור

יתברך הכורא וישתבח היוצר, שבעזרתו ובחסדו הגדול זכינו לראות אור גנוז במהדורה חדשה ומפוארת ספר הקדוש 'דמשק אליעזר' פירוש על הזוה"ק, מאא"ז רבינו הגאון הקדוש המקובל האלקי שר בית הזוהר מרן רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע.

אודה השם בכל לבב בסוד ישרים ועדה. זה היום עשה השם נגילה ונשמחה בו. זכינו וזכה העולם לראות את תעלומת ספר הקדוש 'דמשק אליעזר' על הזוה"ק במהדורה חדשה שלא היה בנמצא זה זמן רב.

רבינו ממשיך מסורת בית אבותיו, ה"ה דודו הגה"ק בו"ק חו"פ שר בית הזוהר רבינו צבי הירש מזידיטשוב זי"ע, שפירש את דברי הזוה"ק הנקרא בשם 'עמרת צבי לצדיק'. ואביו הגה"ק שר התורה ובית הזוהר התנא האלוקי רשכבה"ג רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, שפירש את דברי הזוה"ק פירוש נפלא ועמוק הנקרא בשם 'זהר חי', עפ"י דברי מרן האר"י החי ומרן אור שבעת הימים הבעש"ט זי"ע. כמו שכותב רבינו בזוהר חי (ח"א קצה, א) וז"ל: ובאתי להאי עלמא להאיר עיני חשכים, לעורר לב ישראל שילמדו בזוהר הקדוש ובכתבי מרן [האר"י ז"ל], על דרך שלמדוני מלאך אלהים קדוש ונורא, עפר אני תחת כפות רגליו, הלואי, רבינו הקדוש אור מופלא אור צח מצוחצה הרב ישראל בן אליעזר בן שרה, ובדרכיו נלך עד ביאת ינון עכ"ל. ובדרך המיוחדת לו שהוא עפ"י דרך היהודים הקדושים.

אמנם רבינו מהרא"צ זי"ע, דרך לו דרך אחרת, כמו שכותב רבינו בסיום הספר 'זהר חי', וז"ל: כבר כתבתי בהקדמה שלי שכתבתי בהתחלת פירוש הקדוש 'זהר חי' הזוה, הסיבה מה שסיים אאמו"ר ולה"ה כאן בפסוק רב לך אל תוסף וגו' (ואתחנן דף רפ:), ואע"ג שהיה ברצוני אחר פטירתו לסיים פירושו על הזוהר הקדוש עד גמירא, והתחלתי לפרש על איזה שורות, וראיתי שדרכי הוא לפרש על דברי הזוהר בדרך אחרת, כי יש שבעים פנים לתורה כנודע. לזה גמרתו בלבי לפרש פירוש מספיק על כל הזוהר מהתחלת פרשת בראשית עד גמירא פ' האזינו ברכה, והוא יהיה בעזרה"ת פירוש מספיק לכל בעלי נפש, ולא הנחתי אפילו אות אחת בלי פירוש, ונקרא 'דמשק אליעזר', והוא פירוש גדול, ובאל"י עז"ר לי פרשתי עד עתה פירוש קמן ג"כ הנקרא בשם 'אבי עזרי', כדי להקל לבעלי נפש שרוצים

א. רבינו מהרי"א מקאמרנא זי"ע מכנה בספריו הקדושים את ספרו של דודו המהר"צ מזידיטשוב זי"ע בשם 'צבי לצדיק'. ורבינו המחבר מכנה בספריו הקדושים בשם 'עמרת צבי לצדיק'.

ללמוד זהר הקדוש רק לתיקון נפשם המהורה, וכו'. ומעתה אבקש מאת השי"ת ויתהלל, שאגמור פירושים שלי על הזהר ג"כ בהרחבת הדעת דקדושה, כל ימי חי, כי לפירושים הנ"ל צריך אני להרחבת הדעת דקדושה. וכן בקשתי מאת נשמת נשמה הקדושה והמהורה של אאמו"ר זלה"ה, שאל יתרעם עלי ח"ו במה שאינני הולך ומפרש כדרכו בקודש, שהיה בדרך יהודים קדושים כדרכו בקודש כל ימיו, ואעפ"י שלמדתי כל כחי ממנו, אעפ"כ קבלתי מהר סיני חלק מה מהתורה הקדושה, הוא בדרך זה שאפרש כמו שכתבתי כבר הטעם בהקדמה שלי [הנקרא 'דרך הקודש'] על פירוש הזהר הנ"ל. עכ"ל.

ישורש כוחו של רבינו המחבר לפרש דברי הזהר הקדוש, כתב רבינו שם, וז"ל: וכל התעוררת הזה שהיה לי כה זה להתחיל לפרש דברי הזהר הקדוש, ובפרט איש כמוני, היה לי מה שעיינתי בסיום דברי הזהר הקדוש, שמים אאמו"ר זלה"ה בפרושו [זהר חי] בפרשת ואתחנן דף רס ע"ב, ד"ה ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף וגו', אמר רבי חייא, אמר ליה קודשא בריך הוא למשה, משה רב לך דאזדונת בשכינתא, שהיו מראין לו מן השמים, כדי שידע אאמו"ר זלה"ה, שמכאן ואילך אל יתייחד ביהודים קדושים כדרכו בקודש כל ימיו, לזה אמר אח"כ מכאן ולהלאה אל תוסף. רבי יצחק אמר, שהוא שמו גם כן, רב לך בנחירו דשמשא דהזה גבך, אל תוסף, היינו אאמו"ר זלה"ה, והטעם דהא זמנא דסיהרא מטא, שהוא כה שלי, וסיהרא לא יכיל לאנהרא עד דיתכניש שמשא, אבל וצו את יהושע וחזקה ואמצהו, אנת דהוא שמשא, בעי לאנהרא לפיהרא, והא אתמר. עד כאן היה מפרש בלי שום כוונה וכו'. וכל זה היה כשראה ברוח קדשו מה שהראה לו מן השמים, בסיום הזהר של ר' יוסי ור' יצחק הנ"ל והבן. עכ"ל.

ונראה לבאר בעזה"ת כוונתו הקדושה בזה, רבינו המחבר כתב בספר החזיונות שלו ששורש נשמת אביו מהרי"א זי"ע הוא מומדת נצה, וכן הסתלקותו היה במדת נצה שבנצה, שהוא שורש מדתו. איתא בזוהר פ' פנחס (דף רמג.) משה דאיהו נצה, ואיתא בתיקוני זוהר (תיקון סט דף קיד.) אתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק. ורבינו מהרי"א זלה"ה היה בבחינת משה רבינו, כמו שמרמו בהקדמתו לספרו הקדוש 'זהר חי' וז"ל: והנה קמה אלומתי של משה רבינו ר"מ וכו' ע"ש. ואפשר לרמוז בזה, 'משה רבינו ר"מ' גי' יצחק אייזיק יהודה יחיאל בן אלכסנדר. וכן משמע ממה שכתב במגילת סתרים שלו שהוא משורש רב המנונא סבא ושורש מרן האר"י זלה"ה ועוד ע"ש. ובשער הגלגולים (הקדמה לו) כתב וז"ל: רב המנונא סבא, נצוץ אחד מנצוצי מרע"ה, המתגלגל בכל דור ודור עד ס' רבוא נצוצות. ובספר הגלגולים (פרק סד) כתב וז"ל: מורי [האר"י] זלה"ה היה ניצוץ משה רבינו ע"ה. ואיתא בזוהר חי (ח"ה קעה. ב) וז"ל: 'שבי' שהם נשמות שהאירו כל העולם עיניהם של ישראל, חלק משה רבינו השייכים לחלק נשמתו,

והם בכל דור ודור, ועל ידיהם יש כח לישראל לעמוד בגלות המר הזה, ע"י אור תורה ורזיה המאירין ומחייין את נפש הישראלי, והם ש'מעון ב'ן יוחאי, ש'למה ב'ן י'צחק רש"י ז"ל, י'צחק ב'ן ש'למה מרן האר"י, י'שראל ב'ן ש'רה מרן הריב"ש טוב, וכיוצא בכל דור נשמות המאירין לכל העולם ברזי התורה ובתורה, והם חלק מנשמת משה נקראין שב"י, י"י ב"ש א"א, [ר"ת י'צחק י'הודה י'חיאל ב'ן ש'ענדר א'דוני א'בין, עכ"ל.

עוד כתב רבינו המחבר בספר החזיונות שלו ששורש נשמתו ממדת יסוד ומלכות, שהוא היחוד השלם, שהוא סיהרא מלכות יהושע כידוע, וכן נסתלק רבינו במדת נצח שביסוד, להורות שקבל כוחו ממדת אביו מדת נצח, ומדתו מדת יסוד. וכן מצינו בדברי מרן האר"י ז"ל בע"ח (שער הארת המוחין זו"ן פ"ו) דמשה מדת הנצח משפיע ליסוד צדיק ע"ש. ועוד אפשר לרמוז דעפ"י דברי מרן האר"י ז"ל בפע"ח (שער ספירת העומר פ"ו) צריך לכוין בכל יום בימי הספירה תיבה מהמזמור, וכן אות מפסוק ישמחו וכו', וכן אות משם מ"ב, וכן המדה של אותו היום, וביום כ"ד אייר יום הסתלקות רבינו, התיבה הוא 'יבולה', והאות הוא ב' של ב'ארץ, ושם מ"ב הוא 'פנה', והמדה הוא 'נצח ביסוד'. 'יבולה ב' פנה נצח ביסוד', גי' אליעזר צבי' במכווין. לכן בנו רבינו מהרא"צ זלה"ה שהיה מבחינת יהושע תלמידו, כמו שכתב דהא זמנא דסיהרא מטא, שהוא כח שלי, מדת יסוד ומלכות, קבל כל כחו מאביו שהוא היה בחינת משה רבינו ר"מ, בבחינת אנת דהוא שמשא בעי לאנהרא לסיהרא.

ובזה מסיים רבינו 'וכל זה היה כשראה ברוח קדשו מה שהראה לו מן השמים, בסיום הזהר של ר' יוסי ור' יצחק הנ"ל, כוונתו בדברי ר' יוסי שאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו', רבי יוסי אמר, אשרי העם שככה לו וגו' (תהלים קמד טו), זכאה עמא דקודשא בריך הוא בחר בהו מכל עמין, וסליק לון לעדביה, וברוך לון כברכתא דיליה, כברכתא דשמייה, הה"ד (ישעיה סא ט) כי הם זרע ברך יהו"ה, ברך יהו"ה ממש. עיין בדברי רבינו בפירושו 'דמשק אליעזר' שם, ששם מראה עיקר דרכו בקודש ואין להאריך בזה. ויש לרמוז בזה זר"ע בר"ך יהו"ה בגי' אליעזר צבי בן גיטל, והבן.

המיוחד בפירושו הוא שמפרש ומתרגם כמעט כל מילה ומילה מהזוה"ק בדרך פשטי סודות התורה, כמו שמובא בהקדמתו (אות יא), שלא היה כדבר הזה עד הנה. אמנם בעניינים הטעון ביאור יתירה צלל בעומק החכמה וביארו מיסודי הדברים כדי שיובנו היטב היטב דברי הזוה"ק. והלומד והבקי בכתבי

קה"ק מרן האר"י ז"ל יראה אור גדול בפירוש הקדוש הזה, שלא סטה מדבריו והכל ביאר על יסודי דבריו הקדושים. (עיין בהקדמתו (אות נב) שלא ללמוד דברי הרמ"ק ז"ל והאר"י ז"ל ביחד ע"ש). לאור כל זאת נתקבל הפירוש הקדוש בכל תפוצות ישראל ליסוד מוסד להבין דברי הזוה"ק. וכן הבאים אחריו הביאו ושילבו מדבריו הקדושים בספריהם.

רבינו מתאר בסוף הקדמתו את שאיפתו בהדפסת פירושו וז"ל: ורצוני היה להדפיס פירוש זה עם דברי הזוהר הקדוש ביחד, ביחד דף על דף, כי פירוש הזה הוא כמעט על כל תיבה ותיבה וכו' ע"כ.

והנה בדפוס הראשון נדפס עם לשון הזוהר רק על הקדמת הזוהר, והזוהר נדפס בעמוד בפני עצמו כדי לשמור על שלמות דפי הזוהר, והפירוש משתרע על כמה דפים, בתחילה ציינו בתוך הזוהר ממש ליד כל אות ציון א-ב וכו' לפירוש הבא אחריו, וזה היה קשה ללומד מאד ללמוד, וכן לפעמים לא ציינו במקום הנכון, וזה הקשה ללומד. ואחרי דרך זאת הדפיסו בלי הזוהר וציינו בפירוש רק ד"ה מהזוהר כמה שרבינו מפרשו, וזה ג"כ לקוי בחסר שאי אפשר לעמוד על איזה מלה עומד ומפרשו, וע"ז כיוון רבינו בכתבו 'ביחד דף על דף, כי פירוש הזה הוא כמעט על כל תיבה ותיבה'.

בראותי כל זאת אזרתי עוז וסדרתי הספר כפי שאיפת רבינו כמו שסיים בתפלה את הקדמתו וז"ל: ואפשר יכול להיות שאוציא מכה אל הפועל בסייעתא דשמיא, אמן.

וסדרתי את הספר עם כל המעלות כדלהלן:

פני הספר

א. כל ספר הזוהר הקדוש מובא ברציפות בראש הדף, למען יהיה בנקל ללמוד את הזוה"ק עם הפירוש 'דמשק אליעזר', ולא יצטרך לעיין בשני ספרים נפרדים.

ב. הפירוש 'דמשק אליעזר' מובא במקביל לקטע שבזוהר שבראש הדף.

ג. בתוך הפירוש 'דמשק אליעזר' שולב כל לשון הזוהר, למען אשר הרוצה ללמוד בפירוש יוכל ללמוד ברציפות, ולא יצטרך לעיין אנה ואנה, לשון הזוהר נדפס באותיות מודגשות, והפירוש באותיות רגילות.

פנים הספר הזוהר הקדוש

- א. לשון הזוהר המובא בראש הדף, הוגה בהגהת מדויקת, כפי הדפוס הרגיל שהוא דפוס ווילנא שנת תרנ"ה.
- ב. גירסאות המובאות בתוך הזוהר בסוגריים עגולים, הובאו באותיות קטנות, למען שיהא ניכר ביותר שהוא גירסא אחרת, ולא יפסקו ברציפות הלומד.
- ג. תוקנו כל המראה מקומות מפסוקי התנ"ך, וכן הוספנו מראה מקומות לפסוקי התנ"ך לרוב, היכן שהיה חסר.
- ד. המראה מקומות שנמצא בדפוסים לעיין במקומות אחרים בזוהר, השמטנו, כיון שהוא לקוי בחסר, כידוע. כמו"כ הציונים לעיין בהשמטות שבסוף הספר, השמטנו, כי רובם אין להם שייכות לזה המאמר, וכן רוב המאמרים הם מזהר חדש שהוסיפו המדפיסים מדעתם. ועוד שרכינו המחבר ברוב המקומות אינו מפרשו, אמנם במקומות שרכינו מפרשו, הבאנו המאמר בפנים הזוהר שבראש הדף, וציינו שזה מהשמטות.
- ה. ערכנו פיסוק וקטועים התורם רבות להבנת הזוהר. וחילוק המאמרים לקטעים, כפי הפירוש 'דמשק אליעזר', אשר תועלתו מרובה, ליתן ריוח להתבונן בין מאמר למאמר ובין ענין לענין.
- ו. הדפים מדפוס הזוהר הישנים, מובא בכותרות הדף, וכן מובא בתוך הזוהר.
- ז. בענין השמות הקדושים שנדפסו בזוהר, הדפסנו השמות בשלמות, כידוע גדול העניין לראות בעת למודו והזכרתו השם הקדוש בשלמותו.²

פנים הספר 'דמשק אליעזר'

- א. מלאכת מחשבת בשילוב דברי הזוהר בתוך הפירוש: כדי לשלב דברי הזוהר

ב. נעתיק את דברי רבינו מהר"א מקאמרנא ז"ע, מספרו 'נתיב מצותיך' (נתיב היהודים שכל ו') ז"ל: וכגון דא צריך להודיע לחבריי, שערערו עלי על שנמצא בספרי שם ככתבו, ערעור זה לא ידענא, שהרי כל הסדורים שנסדרו מימות הקדמונים מלאים שמות, כדי שבשעה שמוכיר הכינוי יהיה השם ככתבו במחשבתו ביהוד קדוש, ואם באיזה ספרים המדפיסים הדפיסו בדרכים אחרים, הוא מדעת עצמם ולא מדעת הגדולים, וכו'. ומסתמא כל איש אשר בשם ישראל יכונה, כבר הורגל נפשו מבלי להזכיר הלילה וחלילה את השם, ודי בזה להתנצלות חבריי, וכן בזוהר ובזוהר חדש ובכתבי מרן [האר"י ז"ל] במקום הצורך נמצא שם ככתבו.

בתוך הפירוש מחייב הבנת הפירוש היטב ולעמוד על מה ועד היכן מפרש רבינו את פירושו. ועוד זאת, רבינו דלה גירסאותיו מכמה דפוסים הזוהר^ה, וכן מספרי מפרשי הזוהר^ה, כדי לפרש דברי הזוהר אל נכון, עפ"י רוב מביא רבינו הגירסא מהיכן שדלה זאת ומסיים כצ"ל, אמנם לפעמים לא הביא הגירסא ומקורו, והיו צריכים לדלות מתוך פירושו את הגירסא הנכונה.

ב. מלאכת עריכת הפירוש כללה בין השאר: פענוח אלפי ראשי תיבות, השלמת הצאי תיבות וקיצורי תיבות למכביר, הגהה מזוקקת שבעתיים, הדק היטב.

ג. שימת לב מיוחדת הושקעה בעריכת הפיכוק, התורם רבות להבנת הדברים אל נכון בעת הלימוד.

ד. חלוקה לקטעים בפירושו: חילקנו כפי הקטע שבזוהר. אך כשבא הפירוש באריכות הוצרכו לחלקו, ליתן ריוח בין הדבקים.

ה. תוקנו כל המראה מקומות: תנ"ך, ש"ס, מדרשי הז"ל, ספר הזוהר, כתבי מרן האר"י ז"ל, ושאר ספרי הקבלה. וכן הוספנו מראה מקומות לכל הנ"ל לרוב, היכן שהיה חסר.

ו. רבינו כתב עוד פירוש קטן על הזוהר הנקרא בשם 'אבי עזרי', וכבר רבינו שילבו בתוך ספרו הגדול 'דמשק אליעזר'. אך היכן שמצאנו בשאר ספרי המחבר שהביא מתוך פירושו 'אבי עזרי' ולא מצאנו ששילבו בתוך הפירוש, אנו שלבנו אותו על מקומו.

ז. מפתחות: לתועלת הלומדים ערכנו מפתחות לכל כרכי הפירוש, המפתחות מחולקות לפי: פסוקים, מאמרי הז"ל, ספרים, אישים, עניינים, ויובאו בכרך האחרון בעזה"ת.

ג. נעמוד על דפוסים הזוהר שהיה לרבינו הנראה מתוך פירושו. דפוס זולצבאך שנת תמ"ד. כמו שכתב בהקדמתו 'דרך הקודש' אות י"ב וז"ל: שיש תחת ידי זוהר הקדוש על חצי בוגין דפוס זולצבאך הנדפס שנת תמ"ד לפ"ק. וכן בהקדמת הזוהר דף ג' ע"א ד"ה ותו, גורם תיבת 'שפתים', וכתב ע"ז המגיה הראשון צ"ע שלא נמצא לשון זה בזוהר שלפנינו, ובאמת לשון זה נמצא בדפוס זולצבאך, עיין בפנים. ועוד זאת, היכן שרבינו כותב שיש תחת ידי ספר הזוהר ישן, כוונתו לדפוס הנ"ל. דפוס אמשטרדם שנת תקס"ה, כמו שכתב בהקדמת הזוהר דף ו' ע"ב ד"ה לתוך הכור.

ד. רבינו הביא הרבה מגירסאות הספר 'כתם פז', לרבי שמעון לביא זלה"ה. בהתחלה הביאו המדפיסים כל הגירסא, אמנם לאחמ"כ השמיטו המדפיסים הגירסא והיה קשה להבין פירושו, לכן היכן שכתב רבינו שגורם כגירסת ה'כתם פז' הבאנו הגירסא משם דפוס ליורנו שנת תקנ"ה.

ומעתה אתן תודה לה' יתברך שנתן בי כח ותבונה לסדר את ספר הזוהר ע"פ דמשק אליעזר, כן אזכה לגמורה של תורה ולסדר את כל הזוהר עם הפירוש בסדר נאה ויפה וזכות אבותי הקדושים ורבינו המחבר יגן בעדי שאזכה להוציא מכח אל הפועל בס"ד אמן.

כאן המקום להביע רגשי תודה וברכה לחורי היקרים אאמו"ר הגה"צ המקובל רבי **נתנאל סאפרין מקאמרנא שליט"א** שעודדני והמריצני להוציא את הספר הזה, וכל דבר הקשה שאלתי את פיו ופתר לי ברוב תבונתו הרחבה. ואמי הרבנית הצדקנית מרת צפורה תליט"א, על אשר גדלוני וחנכוני לנטוע בי אהבת תורה ויר"ש. יתן ה' וימלא כל משאלות לבם לטובה ויוכו לרוות נחת מכל יוצ"ח ודורות ישרים ומבורכים בדרך אבותינו הקדושים, ויתקיים בהם הפסוק לא ימוש מפיק ומפי זרע ומפי זרע זרעך מעתה ועד עולם.

בעמדי בנעילת שער הספר אפרוש כפי אל אל שבשמים בתפלה ובקשה שזכות רבינו הקדוש יעמוד לי ולנ"ב אשת חיל מרת שושנה רייזל תחי' העומדת לימני בכל עת, אשר לה חלק בסדר ועימוד המשובח שבספר, ושנוכה לגדל את בנינו בדרך אבותינו הקדושים, בנימין זאב נ"י, שלום נ"י, הנה תחי', חיים יעקב נ"י, היה אסתר תחי', גולדא לאה תחי', אליעזר ישראל יצחק נ"י, ושאזכה לישב באהלה של תורה כל הימים מתוך הרחבת הדעת ושלוות הנפש אמן כי"ר.

יהודה אריה לייב מ"צ סאפרין

בן כ"ק אאמו"ר הגה"צ מוהר"ר רבי **נתנאל שליט"א**
אדמו"ר מקאמרנא

ראשי פרקים מתולדות חייו של רבינו

לידתו: נולד בשנת תק"ץ בעיר סאמבור, לאביו הגה"ק רשכבה"ג אדמו"ר רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין מקאמרנא זי"ע, בעל 'היכל הברכה' ושאר חיבוריו הקדושים. ולאמו מרת גיטל בת הרה"ק רבי אברהם מרדכי מפינטשוב זי"ע. כשהגיע לפרקו נשא את בתו של הגאון החסיד רבי יוסף שעהנר מעיר טורקא זי"ע, התיך הרה"ק רבי מנחם מאניש מדראהביטש זי"ע, מגזע בעל המגלה עמוקות זי"ע.

רבנותו: קבל עיקר כוחו ורוב תורותיו מאביו הרה"ק מהרי"א מקאמרנא זי"ע, וכן הכיר עוד בנעריו את דודו הרה"ק רבי משה מסאמבור זי"ע, והרה"ק רבי שלום מבעלזא זי"ע, וכן למד אצל הרה"ק רבי יהודה צבי מרוזדיל זי"ע, בעמח"ס 'דעת קדושים', כמו"כ הסתופף לפעמים אצל מהרי"א מזידיטשוב זי"ע, ודברי חיים מצאנז זי"ע, והרה"ק ר' מאיר מפרימישלאן זי"ע, והרה"ק ר' אליעזר מדזיקוב זי"ע, והרה"ק ר' דוד מדינוב זי"ע.

התמנותו לממשיך שלשלת הקודש: כתב רבינו בספרו 'דמשק אליעזר' על פ' ואתחנן (על דף רס:), וז"ל: ושני ימים קודם פטירתו [של אביו מהרי"א מקאמרנא] נב"מ, היה אומר למשמש שלו להביא לו את כתב ידו הקדושה [זהר חי], לראות באיזה מאמר עומד, וכשראה סיום הזה היה נבהל מאוד, ולא אמר כלום עד שבת קודש קודם סעודת שחרית, ואז אמר למשמש לך וראה באיזה מקום יושב בני חביבי ר' אליעזר בסעודה עם האורחים בבית המדרש, ותשיב לי תשובה, ושלא ידע מזה שום אדם, וכך עשה המשמש וראה שאני יושב בצד ולא בראש הקרואים, והשיב לאאמו"ר זללה"ה שבנכם יושב בצד על הספסל ולא בראש הקרואים, והוטב בעיניו, ואמר למשמש פעם שנית לך קרא לי את בני חביבי ר' אליעזר, ועמדתי לפניו בשבת קודש, ואמר לאמי הצדיקת מרת גיטיל ע"ה תשבי כאן על הספסל סמוך למטתי, ותלבשי אותך בגדי יום טוב והמרגליות, והוא במה שזכינו שנינו להיות לנו בן כזה שראוי ונכון להסמיך לו בסמיכה להיות ראש הדור, וימלא את מקומי, ואח"כ אמר לנכדו בן אחותי תחי' ר' אברהם מרדכי נ"י [קלינבערג], להביא לו בגד לבן שלו וכך עשה, ואז אמר לי עמוד ואלבישך בגד לבן שלי, כי אני ואמך רצוננו לראות שתלבש בגד לבן בשבת, וכן עשה ובירך לי בכמה ברכות, וכל זאת היה עושה בשמחה רבה, ואמר לאמי הצדיקת ראה שזכינו שנינו לראות את בנינו שלובש בשבת בגד לבן והוא ראוי לילך, מיד התחילה אמי ע"ה לכתוב, וכשראה אאמו"ר זללה"ה שאמי הצדיקת בוכה, אמר לה למה את בוכה הרי זכות הוא לנו שזכינו שנינו לראות בנינו כך, וכל זה

שעשה בשמחה היה מה שראה סיום חדושי הזוהר שלו שראה שכך הוא מאת הקב"ה, וביום א' בלילה חמשה מנימין אחר הצות הלילה הלך לעולמו נבג"מ. עכ"ל. וע"ע בסוף ספר זוהר חי' ח"ה בסיום הספר מכן הרב המחבר זלה"ה.

כתיבת ספריו: דרכו בכתיבת הספר 'דמשק אליעזר' עיין להלן בהקדמתו הנקרא 'דרך הקודש' אות ס"ה ס"ו ע"א.

בספר שלשלת קאמרנא (עמוד קעה אות יט) מובא: בשנת תרנ"ה אחרי השריפה שהיה בקאמרנא, ומרן רבינו אליעזר צבי זצוק"ל היה דר בעיר משערין, פעם בבואי למרן זי"ע אמרו לי שמרן מתכונן ליסע לשוח לשאוף אויר, וכאשר ראה אותי כ"ק מרן זי"ע אמר לי שאסע ג"כ. ובנסיעה ישב כ"ק ובנו הה"צ ה"ר פנחס נתן זצ"ל והרב הה"ג החסיד ה"ר זאלקי ראב"ד דאלינא זלה"ה, וההל ה"ר זאלקי לדבר עם מרן זי"ע מהמובא בהאר"י ז"ל שמדבר מאלף השביעי. אמר לו מרן שישמור עצמו מללמוד מענין זה [עי' זהר חי' ח"א דף צה:]. אז הטח את עצמו בנו הה"צ ה"ר פנחס נתן זצ"ל ואמר אעפ"כ כאשר למדנו בכתב יד ספר 'דמשק אליעזר' ראינו כמה דברים נפלאים שמדבר אבי מאלף השביעי, אמר אז מרן זי"ע כי בהיותו בקארלסבאד ורצה לילך למקוה ולא היה באפשר, למד אז בדברי האר"י מאלף השביעי, ומה שראה בס' 'דמשק אליעזר' זאת מה שחידש אז.

סיפר זקני הגה"ק מוה"ר חיים יעקב מקאמרנא זי"ע, שפעם אחת הלם הרה"ק ר' פנחס חיים מראזלא זצ"ל נכד רבינו, איך שהיה למעלה ומצא שם את הרה"ק מהרצ"ה מזידימשוב זי"ע. וסיפר לו המהרצ"ה שבמתכתא דרקיעא נתקשו באחד המאמרים של הזוהר, עד שמצאו בספר 'דמשק אליעזר' של רבינו פירוש על מאמר הזה, ושיבחו והפליאו מאד את פירושו של רבינו. ויהי בבוקר ור' פנחס חיים הנ"ל בזוכרו את חלומו נחפו לבית רבינו זקינו לספר לו מה שראה בחלומו. רבינו בראותו את נכדו הביא מיד את הזוהר והראה לו את המאמר שהיה קשה למתכתא דרקיעא.

חיבוריו: 'דמשק אליעזר' על הזוה"ק, 'בן ביתי' על התורה ב"ח. 'בן ביתי' על תהלים. 'אור עינים' על ערכי הקבלה על פי א-ב ב"ח, (רבינו רצה לכתוב ז' חלקים, ובעצם כתב רק ד' חלקים, חלק ג' שרד ונשרף, ונשאר רק כמה עלים ונדפס במדורותינו החדשה, חלק ד' לא שרד ונאבד). 'זקן ביתו' על מסכת אבות ב"ח, (על פרק א' וב', על שאר הפרקים לא שרדו, ונשאר רק כמה עלים לפליטה). 'מגילת סתרים' חזיונות.

עוד השאיר הרבה ספרים בכתי"י שלא שרדו. מהם: 'אבי עזרי' פי' קטן על הזוה"ק (ואפשר שהוא הפירוש המילות, וכבר רבינו שילבו בתוך ספרו הגדול 'דמשק אליעזר'). 'ראש ביתו' פירוש על התיקוני זוהר, (עד תיקון ט"ו). 'זקן ביתו' על סיום

הש"ס. כוונת התפלה מכל השנה עפ"י סוד הנקרא 'תפלה לעני', ועפ"י פשט הנקרא 'רב הסד'. מפתחות של תנ"ך וש"ס בבלי וירושלמי וכל המדרשים וכל הזוהר וכל כתבי האר"י זלה"ה ושאר ספרים הנבנים עפ"י סוד הנקרא 'דמשק אליעזר'. הגהות על כל כתבי האר"י זלה"ה הנקרא 'אור עינים'. (עיין סוף זהר חי ה"ה סיום הספר מבן הרב המחבר זלה"ה, ובסוף זקן ביתו ח"א).

תלמידיו: הרה"ק רבי יוסף אב"ד קאסון זצ"ל. הרה"ק רבי יוסף מאיר מספינקא זצ"ל. הרה"ק רבי צבי אביגדור פיש מנאפקער זצ"ל. הרה"ק רבי אלימלך פיש סג"ל לאווי מטאהש זצ"ל. הרב הגאון החסיד רבי יחיאל מונד אב"ד מאסט גדול זצ"ל. וכ"ק אחיו הרב הגאון החסיד רבי דניאל אב"ד מיקאלאווי זצ"ל. הרה"ק רבי אהרן ישע"י פיש זצ"ל אב"ד האדם בארץ הגר, בעמח"ס שו"ת פרח מטה אהרן וקדושת אהרן עה"ת ועוד. הרב הגאון החסיד יצחק הירש טרויב ראב"ד קאזיווע זצ"ל. הרב הגאון רבי משה אב"ד רידיק זצ"ל. הרב החסיד המקובל רבי מנחם מענדיל מבאריסלאוו זצ"ל בעמח"ס עתרת שלום דרך חקיק ועוד. הרב החסיד מוהר"ר רבי אשר דאם מלבוז זצ"ל בעמח"ס היכל כאורת. החסיד המקובל רבי משה אבאלי מראזלי זצ"ל. החסיד הרב הגאון רבי שמואל עהרנפרייז מלבוז זצ"ל. ובנו הרב הצדיק רבי מאיר מנאדווארנא זצ"ל. הרה"ק רבי שלמה יעקב והרה"ק רבי מנחם מנדל יצחק בני הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זצ"ל. הרה"ק רבי אהרן אריה מרוזלא זצ"ל. ועוד גדולים. (עיין שלשלת קאמרנא דף קצא אות לו).

הסתלקותו: בשנת תרנ"ח אחר הפסח נחלש מאוד, ואמר אם יעבור השבוע בספירת העומר מדת היסוד, שהוא מדתו, אדע שאני יחזור לאתני ויהיה לי רפואה שלימה. ובלילה קודם הסתלקותו היה אומר בכל הלילה פסוקים רק מעניינים שמדברים מ'שלום', ויצאה נשמתו עם 'שלום', ונסתלק ביום כ"ד אייר שנת תרנ"ח, ומנוחתו כבוד באהל בקאמרנא ליד אביו, בצוואתו ציווה שיהרתו על מצבת קבורתו רק את המלים 'איש יהודי', את שמו ושם אביו ושמות הספרים שחיבר. (עיין בהקדמת ספר בן ביתי עה"ת מבנו הרה"ק מהרמ"מ זצ"ל מפרעמיסלא)

ז"ל המצבה: ביום שני, ארבעה ועשרים לחודש אייר בשנת תרנ"ה, פה נטמן, איש יהודי אליעזר צבי, בעל המחבר ספר דמשק אליעזר פירוש על הזוהר הקדוש, ספר ראש ביתו פירוש על התיקוני זהר, ספר בן ביתי על התורה ועל המש מגילות, ספר בן ביתי על תהלים, ספר זקן ביתו על פרקי אבות, ספר אור עינים ארבעה חלקים, ספר זקן ביתו על סיום הש"ס, בן רבינו יצחק יהודה יחיאל הרב דפה זצלה"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

הקדמת
המחבר
דרך
הקודש

מכון תלמידי
דמשק אליעזר
קאמנא

יושב המרומים ומשגיח התחתונים באלי עזר הוא לי ב"ה וב"ש.

התחלתי לכתוב הקדמה הנקרא דרך הקודש לספרי הזה דמשק אליעזר, וחלקתי הקדמה זו לע"ב דרכים, שכולם אמיתיים וקדושים לילך בהם למי שלבו חפץ לילך וללמוד בסתרי תורה, וע"ב דרכים אלו הם כנגד שם ע"ב הקדוש העולה מספר חס"ד, שיחול על כל ישראל הקדושים חסדים טובים, ובפרט על אלו שלבם חפץ כפי שורשם ללמוד בספר הזהר סתרי תורה, ואלו הם:

א. בתורה ובמצות ובתפלה, כדכתיב (תהלים קמ"ט) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך, ולא איעול בכסופא קמך אחר שמונים שנה בחיי נחת אמן סלה:

ג. מי יגיע להשיג אחד מאלף אלפי אלפים רבוא רבבות גודל מעלות רום הסתר סתרי מעשי"ך, כל שכן גודל יצירותי"ך, וכל שכן קל וחומר לדעת אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות סתרי סודות הצפונים בבריאת"ך, וקל וחומר בנו של קל וחומר להשיג קצת מן המקצת מחלק של אלף אלפי אלפים ורבי רבבות מנאצלי"ם, שאדון יחיד ואין שני לו, ומתייחדים עמהם כל העולמות מראש עולם אצילות עד סוף כל דרגין של עולם עשיה יחוד גמור, והכל אחדות אחד א"ס ב"ה:

ד. ה' אלהי, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, להבין ולהשכיל עמקי סודותיך בדרך אמיתי והישר, כי התורה וישראל וקב"ה כולם בכלל כביכול הם בבחינת א"ס ב"ה, בסוד קב"ה ואורייתא וישראל חד הוא כנודע, ואין ערך ואין לספר כמה דרכים שיש ברזין דאורייתא, וכמה דרכים אמיתיים יש להקב"ה, וכמה

א. ברוך יחיד ומיוחד, היה הוה ויהיה, ה' אלקים אלקי ישראל מלך מלכי המלכים הקב"ה, הוא אלהים חיים מלך חי וקיים לעד ולעולמי עולמים, יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם, אשר אל"י עז"ר לי ב"ה וב"ש בחסדו האמיתי עד כה, שיש בי יכולת להתחיל לכתוב הקדמה דרך הקודש על פירוש דמשק אליעזר על הזהר הקדוש, רבון העולמים אדון כל הנאצלי"ם והנבראי"ם והיצורי"ם והנעשי"ם, אתה הוא ה' האלקים לבדך, יחיד המיוחד, יושב המרומים ומשגיח התחתונים, אל לכל נמצא אלהי האלהים, יחיד המרחם ואוהב השבים לפניו בתשובה, שליט בצבאות העליונים, שומר דלי יחידיו, אדון כל המעשים, הבוחר בתפלת עבדיו:

ב. ה' אלהינו, פשוט ידך מתחת כנפי הכרובים לקבל דברי ברחמיך הרבים, ובצל כנפיך תסתירני מכל הקליפות, וזכני להיות מהשבים לפניך בכל לב ובכל נפש, הרב כבסני מעוני ומחטאתי שהרני, ואל תטרף עלי את השעה, ויהיה דעתי צלול תמיד לעבודתך, ותניחני לעבדך באמת, ולתקן את אשר עויתי, למען אזכה לראות פניך

הקדמת

הזהר

עם פירוש

דמשק

אליעזר

א

מכון תל אביב
דמשק אליעזר
קאמרא

הקדמת הזוהר

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר, וכ"ה בזהרי חמה ובנסחת ארץ ישראל) פתח, כתיב (ספ"ג ב' ג') כשושנה בין החוחים, מאן שושנה, דא כנסת ישראל, (בגין דאית שושנה ואית שושנה), מה שושנה דאיהי בין החוחים אית בה סומק וחור, אוף כנסת ישראל אית בה דין ורחמי.

דמשק אליעזר

אתחיל בדחילו ורחימו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לפרש ולבאר דברי הזוהר הקדוש באל"י עז"ר לי ב"ה וב"ש, והוא כפי אשר יורני השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו המרובים, והתחלתי אור ליום א' וישלח י"ב לחדש כסליו ה' תרל"ח לפרט, והקב"ה יעזורני לסיים פירוש זה על כל הזוהר הקדוש עד סופו פרשת האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי, אמן כן יהי רצון לפני הקב"ה יתברך שמו חי וקיים לעד.

רבי חזקיה יש גורסין רבי אלעזר, ולי נראה שעיקר הגירסא הוא רבי חזקיה, וכך הסכימו כל מפורשי זהר הקדוש היינו הרב רבינו הקדוש מקדש מלך זלה"ה, ורבינו דודי א"א בעל עטרת צבי זלה"ה מזודיטשוב, וגם אאמו"ר מובהק הרב הקדוש מו"ה יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה כתב וגריס כן בספרו הקדוש זהר חי על הזוהר הקדוש, ובא להשמיענו בלשון רבי חזקיה, שכל מי שמתחיל ללמוד בדברי זהר הקדוש הזה או שיבא איזה איש כשר לפרש איזה מאמרי הזוהר, לזה האיש נותנים לו מאת השי"ת חיזוק גדול משני עולמות מעולם עליון ומעולם הזה, בסוד כי ביה ה' צור עולמים (ישעיה כו ד), וזהו אותיות חז"ק י"ה, שהאיש הזה פתח ואמר בסייעתא דשמיא אעפ"י שנראה לו במקצת איזה פעמים שהוא כשושנה בין החוחים אל ישגיה על זה חזק ונתחזק בכח הא"ס ב"ה וב"ש. ועוד נראה שרבי חזקיה פתח שער הזוהר הזה לכבוד השכינה הקדושה, שהיא בגלות בין החוחים, להראות לה שאפילו בגלות בניה בני ישראל הקדושים מעטרין לה על ידי למודם בתורה הקדושה בתכשיטין שלה כמראה של שושנה, שיש בה כמה גוונים נאים ויפים.

פתח וא"ת למה אמר כאן לשון ר"ח פתח לא פתח ר"ח או אמר ר"ח, אלא כשאדם פותח ללמוד דברי זהר בחזקת לבבו מתוך חמידא דאורייתא שנתעורר בלבבו, אז בודאי בחזקת הזה פותח שערי רחמים עליו, וכן נותנין לו חלקו ממה שקיבל מהר סיני. כתיב וא"ת למה אמר לשון כתיב והיה די לומר ר' חזקיה פתח כשושנה בין וכו' כמו שאמרו בשאר מקומות הרבה, וכן נמי לקמן אצל ר' שמעון ב"י ר"ש פתח הנצנים נראו בארץ וכו', אלא לשון כתיב פרושו חקיקה שיהיה נחקק בלב כל ישראל שלומדים דברי הזוהר הקדוש הזה כל מה שנאמר לו, ועוד שיהיה נחקק בלב בר ישראל לידע בלי שום שכחה, שבעת הגלות שושנה שכינה הקדושה הוא בגלות בין החוחים להתחנן

דמשק אליעזר

ולתפלל על זה, ומחמת שיש יראה גדולה למי שנכנס לעיין בעניני סודות של דברי הזוהר הקדוש, לזה התחיל ר' חזקיה פתח כתיב ר"ל שהתחיל ללמוד בחוזק יד בכה א"ס ב"ה שבודאי יהיה נחקקין בלבך כל דברי זהר הקדוש ותעשה בכל עת רצון קונך ית"ש ויהיה בסיעתך שלא יעלה עליך שום נידנוד התגברות רע מן החיצונים, ולא עוד אלא שאין יכולין להתגבר עליך וכולם ימתקו באור חיות ורצון א"ס ב"ה, כי כל הפחד והיראה של לימוד סודות התורה הוא אינו אלא למי שיש לו איזה ישות מגובה הלב שבו והולך תמיד ברמות רוחו בגדלות ובגאווה, אבל מי שהוא בעצמו אין ממש ושפל רוח אינו צריך שיהיה לו שום פחד, ולא עוד שיהיה בכל עת ממחצדי חקלא, ודע בני חביבי אפילו מי שהוא חוטא ביותר אם עושה תשובה בלב שלם מותר לו אפילו לכתחלה ללמוד סודות התורה, וכן רבינו מרן האר"י נתן לכמה בעלי תשובות שיכוין לתיקונו כמה שמות ויחודים וילמוד חמשה דפין מזהר הקדוש כנודע, לזה אל תפחד ח"ו כלל לכנס ולטייל בדברי סודות התורה של מרן האר"י זלה"ה ודברי זהר הקדוש.

כשושנה בין החוחים ר"ל בתחלה אפרש לך אחי הנעים מהו החוחים ומהו השושנה, כלומר ר' חזקיה בא לומר למה מלכות שמים יצאה בתחלת הבריאה בנקודה אחת לבד, והוא בחינת כתר דמלכות כדאיתא בפע"ח (שער חזרה עמידה פ"ט) ע"ש, ואז עומדת עם ז"א קדישין אב"א מפני פחד החיצונים, שהם החוחים של השושנה הנקראת כנסת ישראל, כדאיתא בע"ח (שער טינו"ק פ"ה) ע"ש, ושושנה שאמר כאן מיירי מכנסת ישראל שכינה הקדושה כשהיא בקטנותה כנ"ל, כדאיתא לקמן (תולדות קלו. שמיני לז): כשושנה בין החוחים דא כנסת ישראל דאיהי בין אוכלוסהא כוורדא בין כוכבין, וע"ד שבחא דקב"ה דמשבה לכנסת ישראל כשושנה, דאיהי בין החוחים דאיהי מעליה וסלקא על כלא, כך כנסת ישראל בין שאר אוכלוסין, בגין דהיא סלקא ומתעטרא על כלא ע"ש. וידוע הוא שזה הצומח פשוט של השושנה הגשמיות הטבע שלה בתחלה כשמתחלת לצמוח אין אלא גוון אחר ירוק לבד כדאיתא בזהר לקמן (ויחי ככא.) ע"ש, וידוע הוא שקודם שנתגדלה השושנה אינה משתנת גוונין שלה, וכשעומדת אז בין החוחים היינו בין שאר צמחים הגרועים ופחותי ערך אינו ניכר אז יפיה יותר משאר הצמחים הגרועים דשם, כי בכולם אינו נמצא אלא גוון אחד ירוק, אבל אח"כ כשנתגדלה השושנה נשתנה טבעה הראשונה והוא ששנתנת מגוון ירוק לכמה גוונים שונים, ואז ראוי היה שיהיה ניכר יפיה ותואר שלה לכל הרואים עוד יותר משאר צמחים הגרועים דשם, אלא לפי שנגדלת בין החוחים והחוחים מכסים כל יפיה ותואר מראה שלה עד שאינו ניכר לשום אדם אם צומח שם איזה שושנה כלל, נמצא שאז דייקי הרחמנות והצער שלה הוא גדול מאוד, וזהו הטעם שנמשלו כנסת ישראל שכינה הקדושה בגלות כשושנה שהיא נגדלת בין החוחים, כדאיתא כיוצא בו בזהר (פנחס לנג): תא חזי כגוונא דשושנה בין החוחים הכי אינון ישראל בין עמין עע"ז, והכי כנסת

דמשק אליעזר

ישראל בין שאר אוכלוסין רברבין ממנן כל זמן שושנה קיימא אטומא דלא פתיחא לית ביה ריחא ולא סלקין לה ולא מפיך לה מגו גובין, בשעתא דשושנה פתוחה סלקא ריחא כדין אפיקו לה מגו גובין ויתהנה בהו כנסת ישראל, שנאמר (ס"ט טו) פתחי לי אחותי רעיתי ע"כ.

מאן שושנה ר"ל מהי שושנה, כלומר רבי חזקיה שאל שבודאי שלמה המלך ע"ה לא כתב פסוק זה בפשוטות גמור, אלא כוון בזה סודות התורה, לזה שואל מה כוון בזה שלמה המלך ע"ה שהשושנה עומדת בין החוחים. **דא כנסת ישראל** כלומר שלמה המלך ע"ה מיירי ודאי שהשושנה היא דומה לכנסת ישראל, ומכנה לה שהיא בגלות כמו שושנה פשוטה שצומחת בין החוחים, וא"ת באיזה כנסת ישראל מיירי שלמה המלך ע"ה הרי בכמה מקומות בזהר הקדוש מצינו שכנסת ישראל הוא בינה, ובכמה מקומות מצינו בזהר ובכתבי האר"י זלה"ה שכנסת ישראל הוא מלכות שכינה תתאה, כדאיתא בזהר (יתרו פס. ויקרא 7: זהר הרקיע (תרום קנג): ע"ש, לזה אמר אח"כ **בגין דאית שושנה ואית שושנה** כלומר כמו שיש כמה מיני שושנה, שיש שושנה הצומחת בין החוחים הוא מדמה למלכות שמים, ואית שושנה שאינה צומחת וגודלת בין החוחים אלא לבדה הוא מדמה לה לבינה עלאה, ששם אינם גדילים שום חוחים שהם החיצונים, והוא כי יש להם פחד גדול לגשת שם כדאיתא בלק"ת (ויקרא סוד עמו ומואב) ע"ש, אם כן לפי זה באיזה שושנה מדבר שלמה המלך ע"ה שאמר שעומדת בין החוחים, מסתמא מיירי מכנסת ישראל הנקראת מלכות שמים שהיא עומדת בין החוחים, וכן כיוצא בזה איתא בזהר הרקיע (תרום קכז). ואל תתמה איך קורא בזהר לבינה כנסת ישראל, דע שאין הכוונה לבינה ממש, אלא שיש לת"ת ב' בחינת היינו גופו ונשמתו כביכול, וגופא הוא בחינת יעקב, ונשמתו הוא בחינת משה וישראל, וכיוצא בו במלכות שמים יש גם כן ב' בחינות אלו היינו גופה נקראת שכינתא, ונשמתא שלה נקראת כנסת ישראל, וכשמתייחדים נשמה של ז"א קדישין בנשמה של מלכות שמים אז נקראת מלכות בבחינת כנסת ישראל, וכשם שהנשמה של ז"א באה מבינה כן נשמתא של מלכות שמים באה גם כן מבינה, לזה אמרו בזהר שכנסת ישראל הוא מבינה אין הכוונה אל הבינה עלאה, אלא לנשמתם של תו"מ הבאים מבינה ע"ש, וכן איתא בתקונא זהר (תיקון כ"ד ע"א). פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים (ס"ט ו ג), מאי שושנה אלא שושנה עלאה שכינתא עלאה, ושושנה תתאה שכינתא תתאה ע"ש, וזהו שאמר כאן דאית שושנה ואית שושנה, ואמר רבי חזקיה בעצמו שאל טעמה לומר שמייירי כאן בשושנה עלאה בינה היינו מלכות בגדלותה כנ"ל, אלא דייקא מיירי כאן בשושנה תתאה שעומדת בין החוחים והבן.

מה שושנה פשוטה, דאיהי עומדת וגדילת וצומחת בין החוחים צמחים גרועים ופחותים, **אית בה** בשושנה פשוטה זו לבדה **סומק וחורר** כדאיתא בזהר (פנחס

מה שושנה אית בה תליסר עלין, אוף כנסת ישראל אית בה תליסר מכילין
 דרחמי דסחרין לה מכל סטרהא, אוף אלהי"ם דהכא משעתא דאדכר,
 אפיק תליסר תיבין לסחרא לכנסת ישראל ולנטרא לה.

דמשק אליעזר

כ"מ לטז: גוונא דשושנה חוורא וסומקא, חוור מסטרא דימינא, סומק מסטרא דשמאלא
 ע"כ, ר"ל שאלו גוונים שלה אינו ניכר אלא לעצמה לבד אבל לאחרים לא ניכר פיה,
 והיא מרוב החוחים הסובבים אותה, לזה אמר לשון אית בה סומק וחווור היינו לבדה.
אוף הוא הדין גם כן **כנסת ישראל** וא"ת למה לא אמר אוף שושנה דקדושה רוחני,
 כי הוא רוצה להדמות לשושנה פשוטה הצומחת באדמה פשוטה, אלא כשהיה מזכיר
 שושנה לדמיון שושנה פשוטה היה צריך לומר לשון שושנה עלאה, אלא ודאי לשון
 כנסת ישראל שאמר כאן מיירי מנקודת מלכות שמים שהיא אז כביכול בקטנות הגדול
 בעת הגלות שהיא אז בין החוחים שמתכנסים שם נשמות ישראל לעלות בבחינת מ"ג,
 כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"א ופ"ב) ע"ש, לזה נקראת אז גם כן בבחינת כנסת ישראל,
 כדאיתא בפרדס רימונים (שער ערכי כנויס ערך כ"ו) שכונה הקדושה מלכות שמים נקראת
 כנסת ישראל, הטעם לפי שכנסת הוא לשון קיבוץ ואסיפת עם בני ישראל, כי היא
 מאספת כל המחנות העליונים בתוכה ע"ש, לפי זה כשהיה אומר לשון שושנה עלאה
 היה משמע גם כן בינה, לזה אמר סתם כנסת ישראל שהוא יותר משמע למלכות
 מבינה. **אית בה לעצמה לבדה דין שהם ה' גבורות הנבנית כל בנינה מהם כנודע,**
ורחמי הוא אח"כ בעת היחוד שמתייחד ת"ת בעלה עמה, כדאיתא בזהר הרקיע (בכ"א
 6). מלכות הוא דינא וז"א קדישין הוא רחמי, וכד מתדבקין נקטא מיניה רחמי ע"ש,
 ולפי שהחסדים לבד הוא בשורש מדת חסד, וגבורה הוא במדת גבורה, ות"ת כולל
 שתיהם חו"ג ונעשה מהם רחמים שיתוף חסדים וגבורות, לזה לא אמר דין וחסדים אלא
 רחמים כנ"ל, לזה אמר בתקונא זהר (תיקון כ"ו ע"א): שושנה תתאה אית בה דחילו ויראה,
 היינו כח תקיף דינא דמלכותא דינא, וזהו לשון דין ורחמים כנ"ל.

מה שושנה תתאה פשוטה הגדילית וצומחת על האדמה פשוטה אית בה תליסר
עלין פשוטים, אוף כנסת ישראל שהיא מלכות **אית בה תליסר מכילין**
דרחמי דסחרין לה מכל סטרהא כלומר מלת כנסת ישראל מיירי מיסוד דנוקבא
 מלכות שמים ששם כנוסיא לכל נשמות ישראל, כדאיתא בזהר (ב"ק ק"א) אם לא תדעי
 לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן (ש"ס א ח), כנישתא דישראל אמרת לגבי מלכא
 עלאה, כנישתא דישראל מהו דכניש לכל משריין עלאה לגביה, ונוקבא אקרי כנישתא
 כד"א (בכ"א כ"ח) כי עצור עצר ה' ע"ש, וידוע הוא שעיקר אחיות החיצונים והקליפות
 הם במלכות, לפי שהיא בסוד רגליה ירדות מות (משלי ה ה), ובפרט ביסודה דילה
 כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"א ובשער חינו"ק פ"א) ע"ש, ובשלימות היחוד הוא בברכת שים
 שלום, כדאיתא בפע"ח (שער העמידה פ"ב) תכוין באמריך המברך את עמו ישראל בשלום
 הרי אז חיבור הוי"ה אלקי"ם, וה"ח וה"ג הניתנם כולם ביסוד דנוקבא לצורך נשמות

דמשק אליעזר

ישראל המתחדשים בכל יחוד ויחוד, וזהו בשלום היינו ב' יסודות של תו"מ נקראים שלום, וכן תכוין במלת שלום לשני שמות יאהדונה"י ע"ש, וידוע הוא שאחר אמירת שים שלום שאז עיקר היחוד אז אנחנו מזכירין י"ג מדת הרחמים, והוא כדי לשמור את זו"נ שלא יגיע להם שום חיצון בעת יחודיהם, כדאיתא בפע"ח (סער הסליחות פ"ח) אחר חזרת העמידה של ש"ע יאמר כל הקהל ביחד הוידוי, ואח"כ י"ג מדות ונפילת אפים, אמנם סוד הוידוי בסוד ונשא השעיר עליו את כל עונות בני ישראל, ובוזה נפרש הקליפה מן הקדושה על ידי אותו החלק בעת הוידוי, ואחר שהלך לו אז אנחנו עושים יחודים קדושים למעלה ולא יתערב זר בתוכינו, והנה באמירת י"ג מדות גורמים אנחנו להתמלאות זקן דו"א קדישין ב"ג תיקוני דיקנא, כי אין בו אלא ט' תקונים, וממשיך לו א"א עוד ד' תיקוני דיקנא עד שז"א נתמלא בכל י"ג תיקוני דיקנא, ובעת היחוד השלם נוטלת מלכות שמים גם כן הי"ג תיקוני דיקנא מא"א בעצמו כביכול, וכן נוטלת ט' תקונים של ז"א עצמו גם כן, סך הכל הם כ"ב אותיות בסוד וישכב יש כ"ב ע"ש, וכל זה לתקנה ולשמרה מן החיצונים, נמצא היטב מה שאמר כאן אוף כנסת ישראל מלכות שמים אית בה ביסוד דילה תליסר מכילין דרחמי, והוא כדי דיסחרין לה מכל סטרהא, דהיינו כל בחינת יסודה דילה שהוא מכל סטרהא, כדאיתא לקמן (פנחס כג:): שושן דא הוא סהדותא למעשה בראשית, ואיהי סהדותא לכנסת ישראל, סהדותא ליחודא עלאה, וכלא ברזא דחכמתא הוא תליסר עלין אלין תליסר מכילין דרחמי דירתא כנסת ישראל מלעילא, וכלהו אחידן בעיקרא חדא, ואיהו ברית חדא ודוגמא דברית יסודא דז"א קדישין ע"ש, ומכילין הם מדות כלים שהם מלאים רחמים, כדמתרגם על איפת צדק (ויקרא יט טו) מכילין דקשוט, ואלו הכלים הם שמות של י"ג מדות אל רחום וחנון אך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקא.

אוף אלהי"ם דהכא היינו שם אלקים הראשון של בראשית ברא אלקים, שהיא אמא עלאה. **משעתא** מבריאת ונתינת התורה הקדושה, **דאדכר** שהזכיר צירוף של בראשית ברא אלקים וגו', **אפיק הוציא**, **תליסר תיבין** שהם את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח, הרי י"ג תיבות משם אלקים הראשון עד שם אלקים השני, וכתב **אמו"ר** מובהק הרב הקדוש א"א קדוש יאמר לו מו"ה **יצחק אייזיק יהודה יחיאל** זלה"ה את השמי"ם וא"ת האר"ץ והאר"ץ הית"ה תה"ו ובה"ו וחש"ך ע"ל פנ"י תהו"ם ורו"ח שהם י"ג תבות, הם במספר השוה מצפ"ץ מצפ"ץ אל רחום וחנון אר"ך אפ"ים ור"ב חס"ד ואמ"ת נצ"ר חס"ד לאלפ"ים נש"א עו"ן ופש"ע וחטא"ה ונק"ה עם שם אלקים שהם שורש של הדיקנא שבה, שלש עשר מדות אלו, כדאיתא בפע"ח (סער הסליחות פ"ח) ע"ש ודפח"ח, **לסחרא** לסבב, **לכנסת ישראל** ליסודה דמלכות שמים, **ולנטרא** לה מכל החיצונים שלא יתאחדו שם ביסודה דילה שהוא בסופה, ועיקר השמירה הוא דייקא שם, שעבור זה באים הי"ג מכילין דרחמי בסופה ביסודה דילה דסחרין לה מכל סטרהא.

ולבתר אדכר זמנא אחרא, אמאי אדכר זמנא אחרא, בגין לאפקא חמש עלין תקיפין דסחרין לשושנה, ואינון חמש אקרון ישועות, ואינון חמש תרעין.

דמשק אליעזר

ולבתר ואחר הי"ג תיבות שהם עד שם אלקים הב', אדכר זמנא אחרא הזכיר פעם אחרת שם אלקים הב' והוא רוח אלקים, אמאי אדכר זמנא אחרא פעם שנית שם אלקים הב', והיה די לומר ורוח מרחפת על פני המים, אלא בגין לאפקא חמש עלין תקיפין שהם גם כן חמשה תיבות בין שם אלקים הב' לשם אלקים השלישי, היינו מרחפת על פני המים ויאמר ואחר זה כתיב פעם השלישי שם אלקים, והם דומים לחמש עלין תקיפין. דסחרין לשושנה ר"ל דסובבים חמשה תיבות אלו שהם חמש עלין תקיפות כנגד חמשה גבורות שנותן ז"א אליה ביסודה דילה, והם גם כן סובבים יסודה דילה שמהם נבנה כל בנינה כדאיתא בע"ח (סער לרוסי הלל לרוס א') ה"ג יוצאין מיסוד אמא, והם יורדין לצורך המלכות הנבנית מה' גבורות אלו ע"ש, ובפרט כלי של יסודה דילה כדאיתא בע"ח (סער פיניק פ"ב כלל כ') ע"ש, וזהו גם כן שאמר דסחרה לשושנה כנודע ששונה בגוונהא הוא בחינת יסודה דנוקבא, שיש שלשה גווני קשת ביסוד צדיק של ז"א, ומלכות מקבלת אותם בעת היחוד הקדוש, ועל זה נבנה כל המאמר ומכנה ליסודה דמלכות שמים לשושנה כנ"ל.

ואינון חמש ר"ל אלו חמשה גבורות שנותן ז"א קדישין אליה, אקרון ישועות ר"ל כמו שכתב הרב מאורי אור (ענד ישועות) ישועות נקרא ה' גבורות שביסודה דנוקבא מלכות, הנמשכין מחמשים שערי בינה דאמא להושיע לנוקבא תתאה, שהוא בסוד (ישעיה יב ג) הנה אל שהוא חסד א"ל כל היום (תהלים נב ג), שמשם באים ה"ח למלכות שמים, ישועתי הם ה"ג של בנינה, שאבטח עתה בעת ההוא שתתן לי שעבור זה ולא אפחד עוד משום חיצון, והוא על ידי כי עזי אבא וזמרת אמא שהם שם י"ה ב"ה, ה' שהוא ז"א קדישין, ויהי לי ה"ג אלו לישועה, והוא דייקא בעת הגאולה שנאמר (ישעיה יב ג) ושאתם מים הכולל חו"ג, בששון יסוד צדיק של ז"א קדישין, שהוא ממשיך זאת ממעיני הישועה, שהם נה"י דאמא, וזהו שחמש עלין אלו שהם ה"ג אקרון ישועות.

ואינון חמש תרעין ר"ל ידוע הוא בין בחמשה חסדים ובין בחמשה גבורות התפשטותם הם בתחלה מאמא עלאה מחסד דז"א עד הוד, וזהו שאמרו בזהר (ח"ג קכג): אמא אתפשטותה עד הוד, ומחסד עד הוד הם חמשה ספירות שהם נקראים שערים, שמשם יוצאין החסדים והגבורות למלכות על ידי כללותן ביסוד צדיק, שהוא הפתח לחמשה שערים אלו, וכן הוא צורת הפתח, כדאיתא בפע"ח (סער הזמיות פ"ה) ובע"ח (סער טנת"א פ"ו) ה"ג מנצפך שבתוך יסודה דאמא הם החמשים שערי בינה, כי כל אחת כלולה מיור, לכן נקראים שערים יען שהם פתח פתוח כמו נוקבא ששעריה פתוחים לקבל ע"ש, ואמא נותנת לז"א וז"א נותן אליה, כדאיתא בזהר (תכומה קמ"ה): ויהי שירו חמשה ואלף, וכי חמשה ואלף איהו שיר השירים ודאי הכי הוא חמשה אינון חמשה תרעין ופתחין דמתפתחי במלכא דשלמא דילה, ואינון חמש מאה שנין כל אחד

ועל רזא דא כתיב (תהלים קטז יג) כוס ישועות אשא, דא כוס של ברכה, כוס של ברכה אצטריך למהוי על חמש אצבען ולא יתיר, כגוונא דשושנה דיתבא על חמש עלין תקיפין, דוגמא דחמש אצבען, ושושנה דא איהו כוס של ברכה, מאלהי"ם תניינא עד אלהי"ם תליתאה חמש תיבין.

דמטק אליעזר

כלול ממאה דאילנא דחיי שהוא ז"א קדישין, וחתן ירית כל אינון חמשה תרעין דיובלא למיתי לגבי כלה ע"ש, נמצא שזהו שאמר ואינון חמש תרעין.

ועל רזא דא ר"ל ועל סוד זה שאמרתי עד כאן, כתיב כוס ישועות אשא כלומר כו"ס עולה שם אלקי"ם פ"ו והוא מלכות שמים, ישועות שהם ה"ג מנצפ"ך הניתן לה מז"א קדישין, והיא נושאת אותם תמיד בלי הפסק, כי היא כל חייתה, כדאיתא בע"ח (שער מ"נ ומ"ד פ"ז) אי אפשר שתקבל מלכות הגבורות עצמן אם לא על ידי יחוד ממש, ביחוד הראשון שאז יוצאין לגמרי מז"א אליה, ונשארים בה תמיד אלו גבורות והם חייתה ממש ע"ש.

ואגב אפרש דברי חז"ל (פסחים קיט:): עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמול חסדו לזרעו של יצחק, ואחר שאוכלין ושותין נותנין לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להם איני מברך שיצא ממני ישמעאל, אומר לו ליצחק טול ובירך, אומר להם איני מברך שיצא ממני עשו, אומר לו ליעקב טול ובירך, אומר איני מברך שנשאתי שתי אחיות בחייהן שעתידה התורה לאסור עלי, אומר לו למשה טול ובירך, אומר להם איני מברך שלא זכיתי לכנוס לארץ ישראל לא בחיי ולא במותי, אומר לו ליהושע טול ובירך, אומר להם איני מברך שלא זכיתי לבן, דכתיב (דברים ז כו) יהושע בן נון בנו יהושע בנו, אומר לו לדוד טול ובירך, אומר להם אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר (תהלים קטז יג) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, ולכאורה אין שום שייכות תשובת דוד שהשיב אני נאה לברך שנאמר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא, מה ואיזה שייכות פסוק זה לדוד, ועוד שנראה מזה שדוד מראה בזה שהוא גדול מכל האבות ואין זה דרך של דוד המלך ע"ה שעניו גדול היה כנודע, אלא נראה לפרש לפי הקדמות שכתבתי לעיל פירש על דברי זהר, כלומר עתיד הקב"ה לעתיד לבוא בימי הגאולה שלימה לעשות סעודה לצדיקים, שאז יהיה אפילו בתו"מ בחינת תרין רעין דלא מתפרשין לעלמין כמו עתה באו"א, וסעודה הוא לשון וסעדו לבכם (בבבבב יח ט), וכן ולחם לבב אנוש יסעד (תהלים קל טו) וכיוצא בו הרבה שהוא סועד הלב של אדם כשיש לו כל הצטרכות, הוא הדין סעודה זו לצדיקים הם יסודות דתו"מ, כי לא יפסוק אז זווגיהם לעולם כנודע, 'ביום' היינו ביום ראשון שיבא עת הגאולה שלימה, 'שיגמול חסדו לזרע של יצחק' שהם ה' גבורות המתפשטים למטה לצורך בנין המלכות, הגבורות והדינים, וזרעו הם הם גבורות המתפשטים למטה לצורך בנין המלכות, כדאיתא בפע"ח (שער הסליחות פ"ח) ע"ש, ועוד כי אז יהיה הנהגה בגבורות יותר מחסדים, ויהיה אשת חיל עטרת בעלה כנודע, 'לאחר שאוכלין ושותין' ר"ל שהוא עת היחוד,

דמשק אליעזר

בסוד אוכלת עמו מליל שבת לליל שבת (כחובות סד:), וכן אכלו רעים שתו ושכרו דודים (ספ"ט ה"א), כדאיתא בזהר (ויקרא ז. ע"ש, 'נותנים לאברהם אבינו כו"ס' העולה אלקי"ם פ"ו, 'של ברכה' כי שני יסודות צדיקים נקראים ברכה, כדאיתא בפע"ח (שער הכרכות פ"ג) ע"ש.

ועתה אפרש לך אחי הנעים ביותר טעם הנתינות כוס של ברכה לכל האבות הקדושים הנ"ל, וזהו כי איתא בע"ח (שער לכושי הללס לכוש ז) כי ה' גבורות יוצאין תחלה מיסוד אמא עלאה ואמא נותנת לחמשה מדות חגתנ"ה דז"א, כי אמא עד הוד אתפשטותה כנודע, ואח"כ נכללים כולם ביסוד צדיק של ז"א קדישין, ומשם הולכים ונותנים למלכות שמים, לזה חשבו כאן רז"ל נתינות כוס של ברכה שהם ה' גבורות ה' אותיות אלקי"ם העולה כו"ס כסדר מחסד עד מלכות, וזהו בתחלה נותן לאברהם אבינו שהוא כנגד מדת חסד, ואח"כ ליצחק שהוא מדת גבורה, ואח"כ ליעקב שהוא כנגד מדת ת"ת כנודע שאמת הוא ת"ת בסוד תתן אמת ליעקב (מכ"כ ז כ), ואח"כ למשה רבינו ע"ה שהוא נגד נצח והוד, כדאיתא בע"ח (שער הארס המוחין פ"ו) שמושה כולל שניהם נו"ה ע"ש, ואח"כ ניתן ליהושע בן נון שהוא נגד יסוד צדיק שעליו נאמר נער לא ימוש מתוך האהל (שמות לג י"ב) כנודע, וכל אלו אינם רוצין לברך היינו לקחת שורש ה' גבורות אלו בעצמם כי לא שניתן להם כלל אלא להעברה בעלמא שעוברים בתוכם ולא שנשארים בהם, והעברה זו הוא כדי שתוכל מלכות שמים אח"כ לקבל הכל כשעוברים דרך שם, כנודע מע"ח (שער לכושי הללס פ"ב) ע"ש.

אבל כשבא נתינות הכוס של ברכה ההוא השם ה' גבורות הראוין לתת לה מבית המלך לדוד המלך שהיא מלכות שמים כנודע, אז השיבה 'אני אברך ולי נאה לברך שנאמר כוס ישועות' שהם ה"ג, 'אשא' ונושאת אותם תמיד, 'ובשם ה' אקרא' כלומר כשמקבלת הגבורות אלו אז היא כביכול כלי שלימה, ואז דייקא ובשם הוי"ה אקרא בשם הוי"ה ב"ה ולא בשם אדנ"י ב"ה כמו עתה בגלות, ואז יהיה אחדות אחד יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד, וזהו כתיב כוס ישועות אשא והבן, וכן איתא נמי בתקונא זהר (תיקון מ"ז פ"ב). צריך להתייבא כוס של ברכה בחמש אצבעין משום כוס ישועות אשא, ובגלותא לית לן כל עשרה הנאמר על הכוס אלא ארבעה, ואלו הן חי מלא שטיפה הדחה וסימנך ר"ת חמשה, ואינון מסטרא דאות ה' אחרונה דאיהי רביעית לשם הוי"ה ב"ה, ואיהי דלה ועניה בגין דאסתלק מינה ו' דאיהי שית דרגין, הכוס איהו ברזא דשני שמות כזה יאהדונה", דאיהו כ"ו ה"ס, וכן כו"ס בחושבנא אלקי"ם ע"ש, לזה אמר אח"כ **דא כוס של ברכה** כי מלכות נקראת ברכה, והיא נמי שם אלקי"ם העולה כו"ס שלה הנבנית מה' גבורות שהם ישועות שלה, כמו דוד המלך ע"ה שאמר לי נאה לברך כנ"ל.

כוס של ברכה אצטריך למהוי על חמש אצבעין ר"ל מלכות נקראת ברכה, וז"א ברוך, לזה אמר ה' גבורות אלו שהם ה' אותיות אלהים שלה הם של ברכה שלה, להורות אעפ"י שהם גבורות אעפ"כ הם של ברכה ולא קללה, בסוד לא מצא הקב"ה

ספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה

עם פירוש

דמשק אליעזר

מכבוד קדושת אדונינו מורינו ורבינו
הגאון הקדוש המקובל האלקי
שר בית הזהר מרן

רבי אליעזר עבי סאפרין זצוק"ל

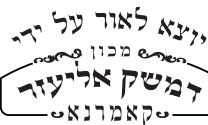
בן כ"ק אדמו"ר שר התורה והזהר
עמוד העבודה והיראה רשכבה"ג הגאון הקדוש מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זצוק"ל

מקאמורנא

חלק ב

פרשת בראשית

טו. - לח.

עיה"ק ירושלים תובב"א

שנת ה'תשס"ה לפ"ק

פרשת
בראשית
*
עם פירוש
דמשק
אליעזר

ב

הגהות מכוון פרישת
דמשק אליעזר
קאמרנא

בריש (נ"א, בראשית בחכמתא דמלכא גליף וכו') הורמנותא דמלכא, גליף גלופי (נ"א, גליפו) בטהירו עלאה, בוצינא דקרדינותא, ונפיק גו סתים

❧❧❧ דמשק אליעזר ❧❧❧

רבון כל העולמים אדון כל הנאצליים והנבראיים והיצוריים והנעשיים, אתה הוא ה' האלהים לבדך, יחיד המיוחד יושב המרומים ומשגיח התחתונים עד סוף כל התהום, אל לכל יציר עולמים זוכר ראשית צדקת בני ישראל ברוך נרו ישראל צדיק חי קדוש איר הודו והדרו דורו הללויה לחיה חיים ותיקות אתה לעולם זרעו לעולם הדרו הודו אל מרום יחיד גדולת יוצר טוב לעולם, אל לכל נמצא אלקי האלהים יחיד המרחם ואוהב השבים לפניו בתשובה שלימה ובשמחה, שליט בצבאות העליונים שומר דלתי יחידיו מכל מכשול ושגיאות, אדון כל המעשים, הבוחר בתפלת עבדיו שיאיר עיני בתורתו הקדושה.

בראשית, בריש ר"ת [ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי], ר'בי י'צחק ב'ן ש'למה, וכן ר"ת ר'בי י'שראל ב'ן ש'רה, ר"ת י'ש"י ש'מעון י'צחק י'שראל. וכתב הרב בעל **אספקלריא המאירה** זצ"ל הטעם שמחלק רשב"י לבראשית בריש א"ת, כי רוצה לייחד כל השמות של העולמות בכלל ופרט, וזהו בריש עולה אהי"ה הוי"ה אדנ"י אלקיים שד"י ע"ש. **בריש בראשית, הורמנותא דמלכא** נוטל אני רשות ממלך מלכי המלכים הקב"ה, **גליף גלופו בטהירו עלאה** טהירו מפרש מורי ודודי רבינו **צבי זללה"ה** בספרו **עטרת צבי** וז"ל, ונלפע"ד שנקרא טהירו, כההוא דאמרינן בברכות (כ): וטהר טהר יומא, כדאמרו אינשי איערב שמשא ואדכי יומא ע"כ. איתא בע"ח (טעם עגולים פ"ג) ענין סיבת צורך הצמצום אשר צמצם האין סוף ב"ה באמצע האור שלו להניח מקום חלל וריק, והענין הוא, כדי לעשות בחינת כלים, כי על ידי הצמצום האור ומיעוטו או יש אפשרות להתהוות ולהתגלות בחינת הכלי, אבל בהתרבות האור יתבטל הכלי ממיעוט כוחו לקבל האור הרב והגדול, והוא ממש שטהור מקום זה מאורו שהיה מקודם, וזהו שנקרא מקום זה טהירו, שנטהר ונסתלק אורו משם, שהוא כמו וטהר יומא. ומה שאמר טהירו עלאה, כי יש כמה טהורין מטעם זה הנ"ל. גליף גלופו היינו בחלל הזה חקק הקב"ה חקיקה אחת בטהירו עלאה שנטהר מקומו מהאור שלו, על ידי **בוצינא דקרדינותא** טהירו עלאה זו נקרא בוצינא דקרדינותא, והוא כי

דסתימו מרישא (נ"א, מרזא) דאין סוף, קוטרא (פי' עשן) בגולמא נעיץ בעזקא, לא חוור ולא אוכם לא סומק ולא ירוק ולא גוון כלל.

דמשק אליעזר

נתפנה משם האור מבוצינא עלאה זו, כדמתרגם על בהעלותך את הנרות (במזכר ח ז) באדלקותך ית בוצינא, ונשאר במקומו צמצום של הכלי, שהוא כמו המנורה שהנרות עומדים בתוכה, ה"ה כאן כשנסתלק משם האור ע"י צימצום או נשאר הכלי בבחינת חשכות בלי אור כנודע.

ונפיק גו סתים דסתימו מרישא דאין סוף שבוצינא דקרדינותא הוא בחינת יסוד צדיק עליון, בסוד עין לא ראתה (ישעיה סג ג), וזהו גליפו חקוקה מה שהיה בטהירו עלאה, כדי שיתחדש ונאצל מחדש בחינת יסוד צדיק, ומכאן ואילך אמר מהיכן נתחדש ונמשך יציאת בחינת יסוד צדיק, על זה אמר ונפיק כביכול מרישא דאין סוף ב"ה, שהוא בחינת דעת דעתיקא, גו תוך, סתים דסתימו שהוא בחינת יסוד צדיק שסתום בו כל האורות של שבעה מדות חג"ת נהי"מ, לזה נקרא סתום בתוכו, ומה שאמר דסתימו כי בעת היחוד סתם כביכול יסוד הקדוש דנוקבא, וכל זה בא לו מכח רישא דאין סוף ב"ה, וזהו הטעם נמי שנקרא בלשון בוצינא, כי כל שבעה אורות הנ"ל סתום בגויה בתוכו. **קוטרא בגולמא** קוטרא פירושו קשורה, בגולמא שהוא בחינת גולם הנכלל בו כל שרשי של ארבע יסודות דומם צומח חי מדבר, או אש מים רוח עפר, ה"ה כיוצא בו יש ברוחניות ד' יסודות, שהוא נקודה פנימיות של אות ב. כנ"ל בשם תקונא זהר (פיקון ה' יט.), ואלו ד' יסודות רוחנים נכללו בהם ד' אותיות הוי"ה ב"ה, כדאיתא בע"ח (סער לרסי אבי"ע פ"ג). **נעיץ בעזקא** ר"ל נעיץ פירושו נצב, כדמתרגם סלם מצב ארצה סולמא נעיץ בארעא. ועזקא הוא טבעת כצורת ׀, סוד זה הגדול שהוא בחינת טבעת קדושין שמקדשין בה כלה העליונה, וזהו פירושו שנקודה של ב. הוא בחינת יסוד צדיק, ובו נתקשר האורות העליונים בבחינת סתום, כמו שנתקשר בגולם כל ד' בחינות יסודות, וכל בחינת יסוד צדיק הוה נצב בעזקא זו שהוא **שבתוכה**, שהוא בחינת טהירו עלאה. **לא חוור ולא אוכם לא סומק ולא ירוק ולא גוון כלל** כלומר חוור הוא מראה לבן, כדמתרגם על גד לבן (שמות טז לא) גודא חוור. ואוכם הוא שחור, כדמתרגם על ושער שחר (ויקרא יג לא) ושער אוכם. וסומק הוא אודם, כדמתרגם על מדוע אדום ללבושך (ישעיה סג ז) מאי דין יסמקון. ועל פי סוד בא כאן להשמיענו שבגולם הרוחני שאמרנו לעיל שהיה הכל בכח ולא בפועל, היה צריך להיות נרשם בנקודת גולם כל החמשה פרצופים כתר חכמה בינה ז"א מלכות, שהם ד' אותיות הוי"ה ב"ה עם קוצו של יו"ד שהוא כתר א"א, לזה אמר שאפילו רושם של גוונין של אלו חמשה פרצופים לא היה ניכר בנקודה זו, וזהו שחושב כאן חמשה פרצופים, לא חוור הוא כנגד יו"ד חכמה אבא, ששם הוא לובן עליון. לא אוכם כנגד בינה ה' ראשונה שדינין מתערין מינה. לא סומק הוא כנגד מלכות שמים הנקראת

כד (נ"א, הדר) מדיד משיחא, עביד גוונין לאנהרא לגו. בגו בוצינא, נפיק (נ"א, ונפיק) חד נביעו, דמניה אצטבעו גוונין לתתא, סתים גו סתימין דרזא דאין סוף, בקע ולא בקע אוירא דיליה, לא אתיידע כלל, עד דמגו

❧❧❧ דמשק אליעזר ❧❧❧

אדנ"י ב"ה. ומה שהזכיר בחינת נוקבא מלכות קודם ז"א קדישין שהוא בחינת ירוק, הטעם הוא בסוד בעשות ה' אלקים ארץ ושמים, שהזכיר תחלה ארץ מלכות ואח"כ שמים ז"א קדישין. ולא ירוק ר"ל ידוע הוא שמראה ירוק אינו בחינת מראה בפני עצמה אלא שהוא משותף מלבן ומשחור, שהם כנגד חסדים וגבורות, כמו יעקב, לזה גוון ירוק הוא ת"ת ז"א קדישין. ולא גוון כלל הוא כנגד קוצו של יו"ד ששם לית תפיסה כלל לעולם לשום גוון.

כד מדיד משיחא משיחא פירושו מדה, כיון שעלה ברצונו יתברך שמו שיתגלה ולפעול מה שהיה כביכול בכחו, אז נטיל הקב"ה אות ו' זעירא מאות ׀ שהוא הטהירו עלאה עם הנקודה, והוא כזה ב'ו, כדאיתא בתקונא זהר (תיקון ה' יט). בוצינא דקרדינותא כד מדד משיחא נפיק מניה קו דאיהו ו' ואיהי אתפתחא וכו'. עביד יסוד צדיק עביד, גוונין לאנהרא בעת היחוד של החמשה פרצופים והוא אור שמאיר בה וזהו לאנהרא לגו לתוך הנוקבא העליונה כביכול. בגו בוצינא עתה בא לומר מהיכן היה כח בבחינת יסוד צדיק עליון שהוא יכול להאיר במלכות דשם כל כח החמשה פרצופים, לזה אמר בגו בתוך בוצינא יסוד צדיק, נפיק יוצא מלמעלה הימנו חד נביעו שהוא מעיין הנובע, והוא מכה נקודת הגולם דרוחני, דמניה אצטבעו גוונין לתתא פירושו של אצטבעו הוא טבילה, כדמתרגם על וכבס שנית וטהר (תזריע יג נח) ויצטבעו, וכתב שם רש"י זלה"ה וכבס שנית לשון טבילה, בעת היחוד נטבלו ביסודה דמלכותא קדישא דשם, והוא בחינת הזדככות ובירור הטוב והזך מהפסולת כדי שיהיה ניכר הגוונים של ד' אותיות הוי"ה ב"ה בבירור ובזכות יותר מקודם, סתים גו סתימין בעת היחוד שנתייחדו כביכול הם סתימין כנודע, והוא סותם כביכול ג"כ את פתחה, דרזא דאין סוף א"ק שהוא בבחינת קוצי של יו"ד דהוי"ה ב"ה הוא נקרא בבחינת אין סוף בערך עולם אצילות שלמטה הימנו כביכול, כדאיתא בע"ח (סער אלילות כקילכ פ"ט) שאז בהתחדשות העולמות נתייחד א"ס כביכול במלכות דא"ק, שהוא סתום גו סתימין דרזא שהוא יסוד צדיק דאין סוף, בקע ולא בקע מקודם אקדים הקדמת מרן האר"י זלה"ה ששם מיירי מבחינת יחוד של או"א לצורך מוחין דז"א, ומזה תוכל להקיש למקום גבוה שאמר בקע ולא בקע, אין לנו רשות לדבר אלא מאבא ואמא ואילך עד למטה, אבל משם ולמעלה אין לנו רשות כדאיתא בע"ח (סער מ"ג ומ"ד לרוס ד'), לזה ביחוד של או"א אמר מרן האר"י זלה"ה לשון בקיעה לבד ולא הזכיר לשון לא בקע כי שם אנחנו רשאים לדבר במקצת, אבל מה שנוגע למעלה מאו"א על זה אמר כאן בקע ולא בקע, כי אין לנו רשות להשיג שום השגה של בקיעה דשם, ומעתה דע

דחיקו דבקיעותיה, נהיר נקודה חדא סתימא עלאה, בתר ההיא נקודה לא אתיידע כלל, ובגין כך אקרי ראשית מאמר קדמאה דכלא.

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד (דניאל יב ג). זהר סתימא דסתימין, בטש אורא דיליה, (דמטי ולא מטי)

❧❧❧ דמשק אליעזר ❧❧❧

ענין בקיעות של או"א, וזהו איתא בפע"ח (שער הסליחות פ"א) כדי להשלים י"ג תיקונים בו"א הוא ע"י הכח של הטפה הנמשכת מלמעלה אשר טפה זו בקעה היסוד של אמא, שהוא בקיעות הר הזתים יסוד דבינה, ועי"ז מקלקלות מחיצותיה וכו', בא מחכמה ואח"כ נעשה הוי"ה זו לז"א ממש, ונקרא על שמו, וכן בענין הוצאת התפלין של רש"י ור"ת הוא ג"כ ע"י בקיעות נה"י דאמא עלאה ע"ש. **אורא דיליה** יסודה דנוקבא כביכול אורא סתם, והוא בכל בחינת נוקבא הנמצא כביכול בעולמות העליונים כדאיתא בלק"ת (איוג) ע"פ והיה שדי בצריך. **לא אתיידע כלל** כלומר לפי שבשאר עולמות דלמטה הימנו מאצילות נקרא ידוע, בסוד וידע אדם את חוה, אבל כאן יחוד עליון מאצילות ולמעלה לא אתיידע כלל, כי שם הוא בכלל רישא דלא אתיידע.

עד דמגו דחיקו דבקיעותיה בעת היחוד או נבקע, נהיר שהוא טפה קדמאה, **נקודה חדא** היינו נקודת פרוץ כתר א"א שהוא ראשית כל העשר ספירות קדושות דאצילות, כדאיתא בע"ח (שער הכללים פ"א) האציל נקודה אחת הכלולה מיו"ד, הוא הדין כאן נקודה זו היתה כלולה מעשר בתחילת אצילותא, נהיר נקודה חדא **סתימאה** שא"א נקרא סתימאה, וכן הוא **עלאה**, בתר ההיא נקודה שנקודה זו הוא או תוך מלכות דא"ק, **לא אתיידע כלל** שאין שם שום תפיסת יחוד, כי לית שמאלא בהאי עתיקא כולא ימינא ולא אתיידע שם כלל, ובגין כך כלומר שמיירי כאן מב' יחודים קדושים נעלמים שהם א"ק וא"א כביכול, שמרמזים לאות ב' של בראשית ונקודה באמציעתא שלהב' כזהב' הוא סתימא עלאה, **אקרי ראשית** עולם אצילות בכלל נקרא ראשית בסוד ראשית חכמה, שהוא פרוץ אבא חכמה הכולל כל עולם אצילות בכלל ובפרט, **מאמר קדמאה דכלא** ר"ל ב' ראשונה זו שנברא בה את העולם הוא ראשית כל הנבראים.

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד פסוק זה מיירי מעת שכן דוד יבוא, וכן איתא לקמן (פ' ויכא מרכש הנעלם קיג:), זהר חמשה פעם זהר, נגד חמשה חג"ת נ"ה מדות קדושות אלו מתתא לעילא, זהר **סתימא דסתימין** יסוד צדיק לפי שיש בו כוללת של חמשה מדות חג"ת נ"ה, וכולם הם סתומים ואינן נראין בו אלא בכח ואח"כ בפועל, לזה נקרא יסוד צדיק בבחינת סתימא, וכשבא עת רצון היחוד השלם או סותם ג"כ פתחה דנוקבא כביכול, **בטש אורא דיליה** שאורא הוא יסודה דנוקבא, **בהאי נקודה** יסוד צדיק כביכול בטש

ספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה

עם פירוש

דמשק אליעזר

מכבוד קדושת אדונינו מורינו ורבינו
הגאון הקדוש המקובל האלקי
שר בית הזהר מרן

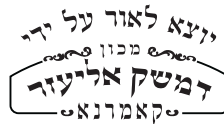
רבי אליעזר עבי סאפרין זצוק"ל

בן כ"ק אדמו"ר שר התורה והזהר
עמוד העבודה והיראה רשכבה"ג הגאון הקדוש מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זצוק"ל

מקאמרנא

חלק ה

וישלח - וישב - מקץ - ויגש - ויחי
קסה: - רנא.

עיה"ק ירושלים תובב"א
שנת ה'תשס"ט לפ"ק

דיתיב על כרסיא דאבהן, יתיב על כרסיא דאקרי שמים, ובגין כך היושבי בשמים כתיב.

ומהכא כד ברכאן נגדי מעילא מעומקא דא, כלהו נטיל לון האי אתר דאקרי שמים, ומהאי נגדי לתתא, עד דמטו לצדיקא קיימא דעלמא, ומהכא מתברכין כל אינון חיילין, וכל אינון משריין לזנייהו, והא אוקמוה.

תא חזי בשבעין ותריין נהורין אסתלק עטרא דכל משריין, עגולא דעלמא,

☞☞☞ דמשק אליעזר ☞☞☞

נקראים בשם חכמתא, הבן בחכמה וחכם בבינה, וזהו שבינה אמא עלאה נאחו לעילא ביו"ד של חכמה, ואחיד אמא עלאה לתתא בוי"א בת"ת שבו, דיתיב על כרסיא דאבהן אמא עלאה מקננא בכרסיא בכסא של חג"ת דו"א, יתיב על כרסיא דאקרי שמים ת"ת דו"א שם הוא כסא דאצילות, שהוא שם הוי"ה שבת"ת הנקרא שמים, על שם אש ומים חו"ג שניכלל בו, ובגין כך היושבי בשמים כתיב אמא עלאה שבה כביכול ניכלל יו"ד של אבא עלאה.

ומהכא כד ברכאן נגדי מעילא מעומקא דא יסוד דאמא, כלהו נטיל לון תו"מ מקבלים כל השפע של הברכות משם, האי אתר דאקרי שמים תחלה נוטלים כל הו"ק של ת"ת השפע מאמא עלאה, ומהאי מת"ת דו"א, נגדי לתתא ליסוד דו"א, וזהו עד דמטו לצדיקא קיימא דעלמא שהוא יסוד צדיק דו"א, שהוא מקיים כל העולם של הו"ק, וכן מקיים לעלמא של מלכות, ומהכא ממלכותא קדישא, מתברכין שאר עולמות של ביי"ע בכלל ובפרט, כל אינון חיילין שהם ע"ב שמות של ויס"ע ויב"א וי"ט, וכל אינון משריין לזנייהו, והא אוקמוה וכל אלו שבעים מלאכים שיש להם אחיזה כל אחד בשם שלו, ומה שאמר כפול כל אינון וכל אינון, כי השמות מקבלים אורותם לבד, ומלאכים מקבלים אורותם לבד, ואמר לזנייהו, כי יש ע"ב אותיות ששורשם בחסד ויש בגבורה ויש בת"ת, ששם ע"ב נתחלק לג' חלקים ולג' שרשים חג"ת, נמצא שיש מלאך הנאחו בשם של החסד, ויש מלאך הנאחו בשם של חלק גבורה, וכן בת"ת.

תא חזי בשבעין ותריין נהורין ידוע הוא שעיקר פרצוף של ז"א ומלכות התחיל מחסד, ומסיים בעטרא, שהוא עיקר הגוף כביכול, וכאן מיירי ממלכות שמים שמתחלת גופה מחסד עד עטרא מלכות שבה, והם ז' ספירות חגתנהי"מ, וכל אחת כלול מעשר הרי שבעים, ואח"כ באו לה ב' מוחין של חכמה בינה, ולפי שדעתה הוא קלה שאין לה אלא חצי דעת עטרא דגבורה לבד, לזה אינו נחשב למנין המוחין, ואלו ב' מוחין אינם נתרבים כמו הז' ספירות כל אחד לעשר, לזה בין הכל הם ע"ב אורות, היינו של ז' מדות וב' מוחין, ומה שאמר שאלו ע"ב אורות מאירין, הם ע"ב שמות של

בשבעין דוכתי, חד עגולא לכלהו, בגו ההוא עגולא נקודה חדא דקיימא באמצעיתא, מהאי נקודה אתונת כל ההוא עגולא.

דמשק אליעזר

ויס"ע ויב"א וי"ט, שבהם אוחזים שבעים מלאכים המבוארים לעיל (פ' וירא כס"ח קמ:). אסתלק עטרא דכל משריין במלכות שמים יש עי"ן מלאכים, וכל אחד יש לו שם בפני עצמו שהם נקראים מחנה שכינה, ומכח אלו ע"ב שמות עולות מלכות עם כל אלו עי"ן מלאכים, עגולא דעלמא, בשבעין דוכתי איתא בע"ח (שער אצילות בקיאר פ"א) א"א מלביש בו' תחתונים שלו לז"ת דעתיק דאצילות, וחז"ב מלבישין בו"ת שלהם לז"ת דא"א, וז"א מלביש בו"ת שלו לז"ת דאו"א, ומלכות מלבשת הז"ת דז"א, בסוד נקבה תסובב גבר ע"ש, נמצא שמלכות מסבבה ומלבשת לז"א לז"ת שלו, בשבעין דוכתי, והוא שבעים שלה מסבבים ומלבשים לשבעים שלו, וזהו שאמר שבעים של מלכות מסבבים בעגולא דעלמא של ז"א, בשבעין מקומות, וקודם כל אביא לך שם ע"ב שעבורו ומכחו יש למלכות הנקראת עטרא עליה, וכן אביא לך אלו שבעים מלאכים שהם מחנה השכינה, שהם עולין ומסבבים ג"כ עמה, וזהו איתא לעיל (פ' וירא כס"ח קמ:): שם ע"ב הוא כזה.

וה"ו	יל"י	סי"ט	על"ם	מה"ש	לל"ה	אכ"א	כה"ת
הז"י	אל"ד	לא"ו	הה"ע	יז"ל	מב"ה	הר"י	הק"ם
לא"ו	כל"י	לו"ו	פה"ל	נל"ך	יי"י	מל"ה	חה"ו
נת"ה	הא"א	יר"ת	שא"ה	רי"י	או"ם	לכ"ב	וש"ר
יח"ו	לה"ח	כו"ק	מנ"ד	אנ"י	חע"ם	רה"ע	יי"ו
הה"ה	מי"ך	וול"ל	יל"ה	סא"ל	ער"י	עש"ל	מי"ה
וה"ו	דנ"י	הח"ש	עמ"ם	ננ"א	ני"ת	מב"ה	פוי"י
נמ"ם	יי"ל	הר"ח	מצ"ר	ומ"ב	יה"ה	ענ"ו	מח"י
דמ"ב	מנ"ק	אי"ע	חב"ו	רא"ה	יב"ם	הי"י	מו"ם

❧❧❧ דמשק אליעזר ❧❧❧

ושבעים מלאכים ממחנה שכינה הם אלו

קמ"ץ	ק'דומיאל	מ'לכיאל	צ'וריאל
פת"ח	פ'דאל	ת'ומיאל	ח'סדיאל
צר"י	צ'דקיאל	ר'זיאל	י'זפיאל
סג"ל	ס'מטוריה	ג'זריאל	ל'מואל
שב"א	ש'מעיל	ב'רכיאל	א'הניאל
חל"ם	ח'ניאל	ל'הדיאל	מ'חניאל
חר"ק	ח'זקיאל	ר'הטיאל	ק'דושיאל
שר"ק	ש'מועאל	ר'עמיאל	ק'ניאל
שר"ק (מלופוס)	ש'משיאל	ר'פאל	ק'דשיאל

ועד כאן חושבים כ"ז מלאכים הנרמזים בר"ת של תשעה נקודות, ואח"כ חושבים מ"ד מלאכים הנרמזים בכ"ב אותיות, בבחינת אור ישר ואור חוזר, כזה.

אור ישר כזה:

א'הינאל, ב'רקיאל, ג'דיאל, ד'ומיאל, ה'דריאל, ו'דרגזיה, ז'הריאל, ח'ניאל, ט'הריאל, י'עזריאל, כ'רעיאל, ל'עדיאל, מ'לכיאל, נ'הריאל, ס'ניה, ע'נאל, פ'תחיאל, צ'וריאל, ק'נאל, ר'מיאל, ש'עריאל, ת'בכיאל.

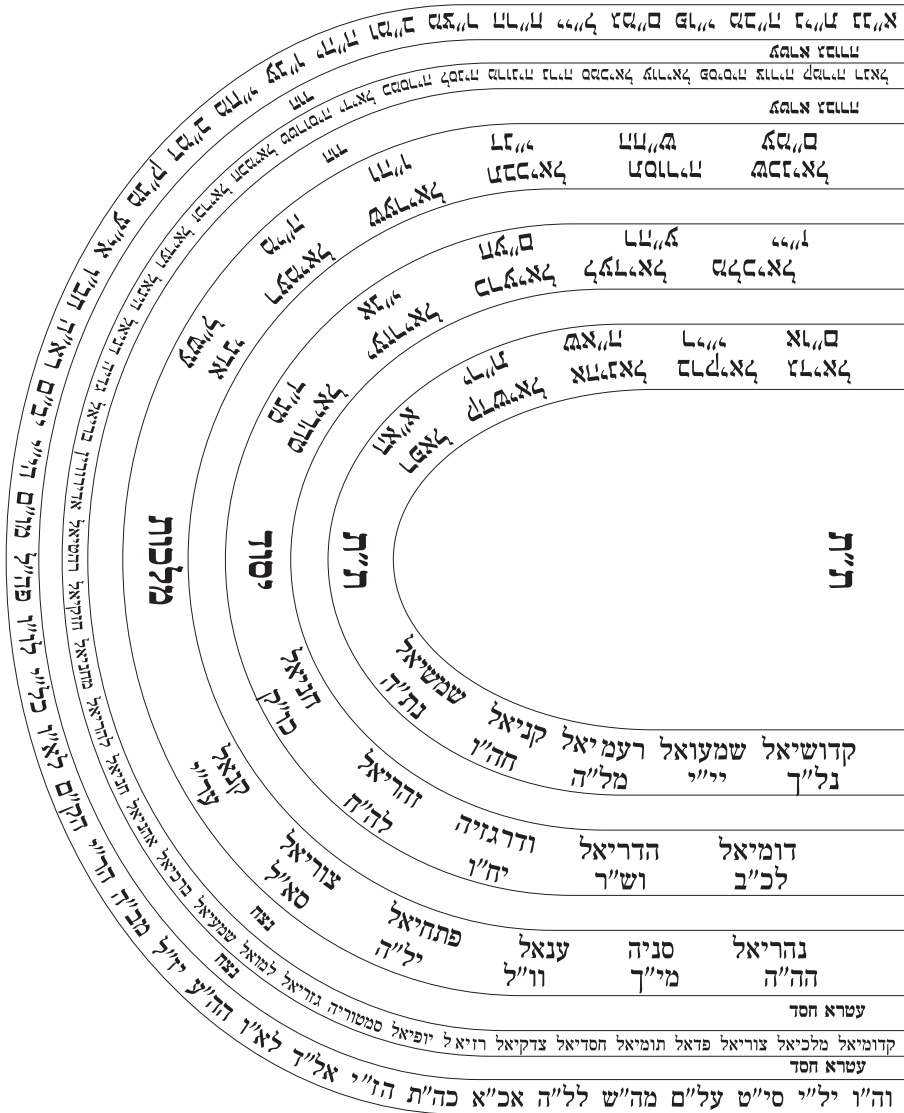
ומעתה הם כ"ב מלאכים בחינת אור חוזר כזה:

ת'סוריה, ש'כניאל, ר'נאל, ק'מריה, צ'וריה, פ'סיסיה, ע'זריאל, ס'מכיאל, נ'דיה, מ'רוניה, ל'סניה כ'מסריה, י'דיאל, ט'טרוסיה, ח'כמיאל, ז'כריאל, ו'עריאל, ה'ינאל, ד'ניאל, ג'דיה, ב'ריאל, א'דירורין, ושם אדנ"י ב"ה על כלהו.

ואלו המלאכים הם ע"א, ועם שם אדנ"י ב"ה של מלכות בעצמה הרי ע"ב, מחנה השכינה ממש נגד שם ע"ב, ושבעים מלאכים של מלכות מלבושים ומסבבים בעיגול לשבעים ספירות, שהם ז' ספירות דז"א, כל אחד ואחד במקומו כזה והבן.

ששש דמשק אליעזר פפפ

חד עגולא לכלהו בווהר (פ' ויכא קט): אמר שאחר ע"ב מלאכים מחנה השכינה, בא שם אדנ"י ב"ה, והוא עולה על כלהו, שהיא כוללת כל אלו שמות של ע"ב, וכן כל אלו ע"ב מלאכים מחנה שלה, ה"ה כאן שכל עיגול הזה ניכלל בשם אדנ"י ב"ה, שהיא עולה על כלהו. בגו ההוא עגולא נקודה חדא דקיימא באמצעייתא נקודה זו האמצעייתא של תוך העיגול של עטרה זו, היא יסודה דמלכות, כדאיתא בע"ח (סער ליוו עלומות פ"ג) יסודה שבמלכות היא נקודה הקדושה באמצע שבכל העולמות, ומגיע נקודה

בית קדש הקדשים איהו, אתר (דף רכט ע"ב) לההוא רוחא דכל רוחין, (ס"א הכא רזא דכל רזין) אתטמר בגויה, האי טמירא איהו בגו חילהא, טמירא איהו בגו לגו, כד סלקא דא, כלא סלקין אבתרה, הדא הוא דכתיב (פ"ד ט"ז)

דמשק אליעזר

קדושה זו עד כורסייא שהיא כסא דבריאיה ע"ש. מהאי נקודה אתזנת כל ההוא עגולא כל העיגול עם השמות ע"ב והמחנה שכינה, כולם שייכים להשכינה מלכות דאצילות, כי כולם כוללם בז' ספירות חגתנהי"מ שבה, לזה אמר כאן שכל העיגול שלה כולם נזונים מבחינת יסודה ומלכות עטרה שלה, כמו שכל הספירות חגתנה"ה נזונים מיסוד צדיק שלו, בסוד (בלאשית מז יג) 'ויכלכל יוסף את אביו' חב"ד, 'ואת אחיו' חג"ת, 'ואת כל בית אביו' שהיא מלכות, 'לחם' כי אם הלחם אשר הוא אוכל, 'לפי חטף' שהם נצה והוד המבשלים כה יחוד של יסוד צדיק, ה"ה יסודה דמלכותא קדישא זנה כל גופה שהוא חגתנה"ה, שהם מעגולים כל גופא דו"א.

בית קדש הקדשים איהו תוך יסודה נקודה הקדושה, שם נמצא בית המקדש ובית קדשי קדשים, כדאיתא בע"ח (שער ליוז עולמות פ"א) ארץ ישראל וכו' ע"ש, אתר (דף רכט ע"ב) דההוא רוחא דכל רוחין אתטמר בגויה רוח הזה הוא רוחא קדמאה דשביק בה ת"ת בעלה ביחוד הראשון, שמרוח הזה הולידה כל הבנים, והוא ע"י שמשותף רוח זה עם רוח של יחוד הב' או הג' בלי שיעור, שבכל יחוד ויחוד נשאר תוך נוקבא רוח המתצייר ממנו צורת הולד, ורוח זה אי אפשר להתצייר צורתו כי אם בהשתתפו עם חלק רוח הראשון, כי כל הבנים הנוולדים לוקחים כל אחד חלק מרוח הראשון, כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"ח) אמרו רז"ל אין אשה מתעברת מביאה ראשונה, ואמרו בזהר (משפטים ק"א) שבביאה ראשונה אדם שדי באשתו חד רוחא בגווה, ופירש הדבר דע שאין הנוקבא וכו' ע"ש. האי טמירא איהו בגו חילהא כשירדת מלכות בנקודה שלה בלילה לעולם הבריאה, שאז כתיב ותקם בעוד לילה, אז בעת ההוא נקודת טמירא שביסודה עמה ג"כ, כדי לזון לעולם הבריאה, וכן לשאר עולמות שלמטה הימנה, שכולם נקראים בשם חיילותיה, כדאיתא בע"ח (שער העיבורים פ"ד כלל ה') שאמר שכל העולמות דלמטה ממלכות דאצילות, כולם הם נקראים חיילותיה של מלכות דאצילות. טמירא איהו בגו לגו נקודה טמירא שביסודה שממנו ניזון כל עיגול של גופה, וכן כשירדה בלילה בעולם הבריאה, היא תיזון שם לג' עולמות ב"ע שהם חיילותיה, נמצא שהנקודה טמירא פעם אחת בתוך יסודה, ואח"כ כשירדה נקודת מלכות בעולם הבריאה, אז נקודת מלכות ההוא טמירא בעולם הבריאה מפני עולם אצילות, נמצא שנקודת קדשי קדשים ששם טמיר רוחא דכל רוחין, הוא טמיר תוך יסודה, וכן יסודה בנקודת מלכות טמיר בעולם הבריאה, נמצא שיש לנקודות רוחא ב' טמירות בעולם הבריאה, וזהו טמירא איהו בגו ביסודה, וכן יסודה היא טמירא לגו תוך עולם הבריאה. כד סלקא דא, כלא סלקין אבתרה כשבא קדרותא דשחרא שאז עולות

משכני אחרִיך נרוצה.

רבי חזקיה ורבי יוסי ורבי יהודה הוו אזלי בארְחא, אמר רבי יוסי, כל חד וחד מינן לימא מלי דאורייתא, פתח רבי יהודה ואמר, (תפלים עט ט) אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו וגו', תא חזי, קב"ה ברחימותא דישראל רחים לון, דאינון עדביה ואחסנתיה, לא מסתכל אחרא בדינייהו בר איהו בלחודיה, וכיון דאיהו מסתכל בדינייהו, אתמלי עלייהו רחמין, בגין דאיהו כאב דרחים על בנים, כמה דאת אמר (סס קג יג) כרחם אב על בנים רחם יהו"ה וגו', וכיון דאשתכח לון חובין, מעבר לון ראשון ראשון, עד דאעבר לון לכלהו מקמיה, וכיון דאעבר לון מקמיה, לא אשתאר עלייהו חובין למיהב שלטנו לסטרא אחרא דדינא עלייהו.

❧❧❧ דמשק אליעזר ❧❧❧

נקודות המלכות מעולם הבריאה, אז כל הט' ספירות שלותה תחלה ללאה אחותה, שהם סימנים של רחל שמסרה ללאה, אבל בקדרותא דשחרא לוקחת רחל בחזרה כל הלבושים שלה של ט' ספירות, ועולת עמהם למקומה באצילות, כדאיתא כל זה בפע"ח (שער תיקון חלות פ"ב) ע"ש. והנה"ד משכני אחרִיך נרוצה אמר שם מרן האר"י זלה"ה, שעליה זו של נקודת מלכות ולקחת לבושיה של ט' ספירות בחזרה מלאה, מתחיל מחצות לילה אחרונה, שאז מתחילין בני ישראל לעמוד ממטתם כדי לזמר בשירות ותשבחות ולעסוק בתורה, אז מעט מעט יש לה עליה ונתגדלה ג"כ מעט מעט, עד שבא קדרותא דשחרא, אז עולות על מקומה הראשון בעולם אצילות ע"ש, לזה אמר שהשכינה מבקשת מבני ישראל שיעמדו קודם אור הבוקר, לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות, שזהו תמשיכנו מעט מעט מגלותא של עולם הבריאה, ואז כשיהיה כך ויהיה לבר ישראל חלק במשיכה זו, אז בודאי 'אחרִיך נרוצה' ליתן לך כל חפצך, כדאיתא בפע"ח (שער תיקון חלות פ"ב) שאיש הזה נעשה שושבינא דמטרוניתא ע"ש.

רבי חזקיה ורבי יוסי ורבי יהודה הוו אזלי בארְחא, אמר רבי יוסי, כל חד וחד וחד מינן לימא מלי דאורייתא, פתח רבי יהודה ואמר, אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו וגו', תא חזי, קב"ה ברחימותא דישראל רחים לון, דאינון עדביה ואחסנתיה ישראל הם גורל [ונחלתו] של הקב"ה, לא מסתכל אחרא בדינייהו בר איהו בלחודיה, וכיון דאיהו מסתכל בדינייהו, אתמלי עלייהו רחמין, בגין דאיהו כאב דרחים על בנים, כד"א כרחם אב על בנים רחם יהו"ה וגו', וכיון דאשתכח לון חובין, מעבר לון ראשון ראשון, עד דאעבר לון לכלהו מקמיה, וכיון דאעבר לון מקמיה, לא אשתאר עלייהו חובין למיהב שלטנו לסטרא אחרא דדינא עלייהו.

כי באלה חפצתי נאם יהו"ה, וכלא האי בהאי תליא, (ד"א והלא בהאי תליא), רבי יוסי אמר, אלין אינון תקוני כרסייא, דכתיב (תהלים פט טו) צדק ומשפט מכון כסאך, וכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בחסד (דף קכב ע"ב) כסא.

★ ★ ★

כאן מתחיל אידרא דמשכנא

תניא ברזא דרזין, רישא דמלכא אתתקן בחסד ובגבורה. בהאי רישא תליין שערי נימין על נימין, דאינון כל משיכותא, דמתאחדן בהו עלאי ותתאי.

משק אליעזר

בהאי תליא אם דן הדיין דין אמת, או מתקן הוא תקונא דמלכא, רבי יוסי אמר, אלין אינון תקוני כרסייא בזה שיוצא משפט אמת ודין צדק מהדיינים, מזה מתקנים כסא עליונה, שאז הקב"ה עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, וממשיך לכל ישראל רחמים וחסדים, דכתיב צדק ומשפט מכון כסאך 'צדק' מלכות 'משפט' ת"ת הוא 'מכון כסאך' הכנה לכסא העליונה בינה, וכתיב והוכן בחסד (דף קכב ע"ב) כסא לפי שהכס"א עולה אלקיים פ"ו שהוא דינים, צריך לדינים אלו להכין חסד להשתתף עד שנעשה מהם רחמים.

כאן מתחיל אידרא דמשכנא

תניא ברזא דרזין באדרא רבא וזוטא ובספרא דצניעותא, ומאמר הקדוש הוה נקרא 'אדרא דמשכנא', לפי שהוא סמוך לפרשת תרומה, רישא דמלכא אתתקן בחסד ובגבורה איתא בע"ח (שער המלכים פ"ה) תרין פרקין ראשונים דח"ג דא"א נעשה מהם חו"ב דאו"א, ואו"א אחסינו תרין עטרין דחו"ג על ראש דעת דז"א הנקרא מלך ע"ש. בהאי רישא דז"א, תליין שערי נימין על נימין שערות הם בראש, כדאיתא בזהר (פ' נשא אר"י קלו). ע"ש, ונימין על נימין הם בדיקנא קדישא דז"א, דאינון כל משיכותא, דמתאחדן בהו עלאי ותתאי אלו נימין שערות שבדיקנא דז"א, הם כולם צינורית שנמשך בהם מ"ג תיקונא דיקנא פנימיות דא"א, שהם י"ג מדות של מיכה מי אל כמוך וגו', והם נקראים עלאי, כי אורות צהצחות שלהם נמשכין מלמעלה מתלת רישין עלאין דא"א, שהם רדל"א וקרומא דאוריא ומוחא סתימאה שהוא חכמה דא"א, ואורות הנמשכין מ"ג מדות שהם אורות חיצוניות הנקראים בתורה הקדושה אל רחום ותנון וגו', הם נקראים תתאי, במדריגה מ"ג מדות פנימים, כדאיתא בע"ח (שער א"א פ"ו).

איתא בע"ח (שער א"א פ"ז) הנה ז"ת דעתיק שהם ז"ס חגתנהי"מ דמלכות דא"ק, הנקראים עתיק יומין, הם מתלבשים ומתגלין בז' דגולגלתא דא"א, ודע אעפ"י שכל אלו בחינות הם סוד השערות שורש הדינים, עכ"ז הם יותר רחמים משערות ראש גולגלתא

מארי דמאירין, מארי דקשוט, מארי דמתקלא, מארי דיבבא, מארי דיללה, מארי דדינא מארי דרחמי, וטעמי אורייתא, ורזי אורייתא, דכיין

משפטי דמשק אליעזר

דו"א, ודע שמאלו שערות של גלגלתא ראש דא"א נמשך השפעה לז"א, ואינם מגיעין השפעות אלו אלא עד רישא דז"א, ומאירין בז"א כמה מיני אורות במוחין ראש דיליה, א שמתפשטת הארה מחסד העליון דמלכות דא"ק שמתלבש בכתר דא"א, ומשם מתפשט עד מזל י"ג דדיקנא דא"א, ומשם מתפשט הארה זו עוד עד הדעת שבין או"א, ומייחד אותם, ומכח זה נעשה מוחין דז"א ע"י נה"י דאמא עלאה, ב נמשכת הארה ממו"ס דא"א, ויורדת דרך שערות דא"א, ודרך דיקנא קדישא דא"א, ונמשכת הארה זו עד דיקנא דז"א ומאירין המוחין דז"א, ג הארה יוצאת מיסוד עתיק, אשר תוך מו"ס דא"א פנימיים, שהוא מוח הדעת דא"א, ובוקע משם עד מצחא דעת דז"א, ומאיר בפנימיות מצחא דעת דז"א, ששם מאירין המוחין, ואז מתבטלין כל הדינים של מוחין דז"א, ע"ש. ומעתה תבין מהו השערות דא"א וז"א, ששערות דא"א הם כביכול ד"ת דמלכות דא"ק, שהוא עתיק יומין המתלבש ומתגלה תוך ז' חללי דגלגלתא דא"א, ומשם נמשכין השפעות אורות אל ז' חללי דגולגלתא דרישא דז"א, ובגלגלתא דא"א ז' חללי דגלגלתא שלו נקראים בשם ג"ט קר"ע פ"ה, שהם ג'לגלתא, ט'לא דבדולחא, ק'רומא דאוריא, ר'עוא דרעוין, ע'מר נקי, פ'קיחא דלא נאים, ח'וטמא, כדאיתא בע"ח (סער הכללים פ"ב) ע"ש, וז' חללי דגולגולתא דז"א נקראים באלו שמות הנקראים כאן, וזהו **מארי דמאירין** הוא כנגד חסד המתלבש בכתר דז"א, **מארי דקשוט** הוא כנגד גבורה המתלבש במוחא שהוא חכמה דז"א, שבכל מקום שורשו הוא בגבורה, כדאיתא בע"ח (סער הגסיה פ"א) ע"ש, ונקרא 'מארי דקשוט' בסוד אמת וצדק (הכללים פה יב) שהוא גבורה, **מארי דמתקלא** הוא ת"ת קו האמצעי המכריע בין חסד וגבורה של עתיק יומין, הנקרא 'קרומא דאוריא', המתלבש תוך ת"ת גולגלתא דא"א, **מארי דיבבא** הוא נצח הנקרא 'עמר נקי', המתלבש תוך נצח גולגלתא דא"א, שהוא עינא דא"א, והוא כנגד חדש תמוז שהתחיל בו חורבן ביהמ"ק, כדאיתא בלק"ת (פ' בא בט"מו), **מארי דיללה** הוא הוד שהוא כנגד חדש אב, שבו ממש נחרב ביהמ"ק, בסוד כל היום דז"ה (אכבה א ג) אותיות הו"ד, כדאיתא בלק"ת (סג), **מארי דדינא** הוא יסוד צדיק, בסוד יסוד צדיק נטיל לשמאלא (והכר כלאשית השמטות סימן ה), והוא מתלבש תוך מצח דעת דז"א, **מארי דרחמי** הוא מלכות רחל, שהיא דינא רפיא הנמתק בחסדים, לזה נקראת רחמים משא"כ לאה אחותה שהיא כולה דינים, והיא מתלבשת בפה דז"א, בסוד מלכות פה (תקנ"ז הקדמה יז), ואלו ז' מתלבים בז"א ממש כמו בגלגלתא דא"א, כדאיתא בע"ח (סער א"ח פ"ז) ע"ש, **וטעמי אורייתא** הם חדושים של נגלות התורה, ורזי אורייתא הוא סודות התורה, **דכיין** שבעים פנים לתורה, וכולם הם דקדושה בנגלה ובנסתר, ו**מסאבן** הם חדושי תורה שאינם דקדושה, כמו דואג ואחיתופל שהיו דורשים משפה ולחוץ ק"ן

מסאבן, כלהו אקרון שערי דמלכא, כלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא, וכלא נחית מעתיקא סתימאה (קדישא).

מצחא דמלכא, פקידותא דחייביא, כד אתפקדן בעובדיהו, וכד אתגליין חובייהו, כדין אקרי מצחא דמלכא, כלומר גבורה אתתקף בדינוי ואתפשט בסטרוי, ודא אשתני ממצחא דעתיקא קדישא דאקרי רצון.

עיינין דמלכא, אשגחותא דכלא, אשגחותא דעלאין ותתאין, וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרון.

בעיינין גווינין אתאחדן, ואינון גווינין אקרון כל אינון מארי אשגחותא

דמשק אליעזר

טעמים (פסהליון קו:), וכולם מצד הטומאה, ויש לומר 'דכיין' הם דרושים וחדושים על רמ"ח מצות עשה, 'ומסאבין' הם דרושים וחדושים על שס"ה לא תעשה, כדאיתא בזהר (פ' נשא באל"ר קלו). ע"ש, כלהו ז' מדריגות שחושב כאן, אקרון שערי דמלכא הם בחינת שערות הראש ממש, כמו דוגמת השערות של ראש א"א שהם ז' חללי דגולגלתא, כלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא אלו שערות שעל ראש דו"א, כולם הם צינורות שנמשך מתוכם אורות צחצחות למטה למלכות ולשאר עולמות דלמטה הימנו, וכלא נחית מעתיקא סתימאה קדישא כל אורות צחצחות אלו של השערות כולם הם נמשכין מחכמה סתימאה דא"א, כדאיתא בזהר (פ' נשא באל"ר קלא): ע"ש.

מצחא דמלכא, פקידותא דחייביא, כד אתפקדן בעובדיהו איתא בזהר (פ' נשא באל"ר קכט. קלו). וכד האי מצחא דו"א אתגלייא, מארי דדינין לאינון דלא מתכספי בעובדיהן בישין ע"ש, וכד אתגליין חובייהו שרשעים עושין עבירות בלי בושה וכלימה, וכל עשיתן הם בפרהסיא, כדין אקרי מצחא דמלכא שהוא מלא גבורות וניכר אז במצחא דמלכא שהוא ז"א מלא דינים על רשעים, כדאיתא בזהר (פסח האזינו באל"ר ז' לג). ע"ש, כלומר גבורה אתתקף בדינוי ואתפשט בסטרוי בגבורות ודינים על רשעים, ודא אשתני מצחא דו"א, ממצחא דעתיקא קדישא שהוא א"א, דאקרי רצון מלא רחמים על ישראל, כדאיתא לקמן באדר"ז (פסח): ע"ש.

עיינין דמלכא עינים של ז"א הנקרא מלך, אשגחותא דכלא, אשגחותא דעלאין ותתאין אשגחא דעלאין, כלומר שעניי דא"א משגיה על עינא דו"א עד שנמתק דינוי, ואשגחא תתאין שעניא דו"א משגיחין לעולמות דתתאין ממנו, והוא בין לטוב ובין לביש, כדאיתא בזהר (פ' נשא קל. קלו:), וכל אינון מארי אשגחותא הכי אקרון שלוחים לטב או לביש כולם נקראים על שם עינים דו"א, כדאיתא בזהר (פ' נשא ק): ע"ש.

בעיינין גווינין אתאחדן, ואינון גווינין אקרון כל אינון מארי אשגחותא דמלכא איתא בזהר (פ' נשא באל"ר קלו:): מתאחדן מתרי עיינין דו"א, שבע מאה אלפי מארי

ספרא דצניעותא

משק אליעזר

ספרא דצניעותא

איתא לעיל, 'מאן צניעותא דספרא, אמר רבי שמעון, חמשה פרקין אינון, דכלילין בהיכל רב, ומליין כל ארעא, חמשה פרקין הם כנגד תיקון חמשה פרצופים א"א, שבו כביכול מתלבש א"ק בכל תשעה היכלין שלו כביכול הנקרא אין סוף ב"ה, וכן אבא אמא ז"א ומלכות, וזהו שאלו חמשה פרצופים כלילין בתחלה בהיכל רב שהוא בינה דא"ק, אעפ"י שלא נזכר בכתבי האר"י זללה"ה קריאת שם בינה דא"ק אלא חכמה דא"ק ויסוד ומלכות דא"ק, כדאיתא בע"ח (שער אלילות בקיטור פ"א), אעפ"כ בזהר (פ' פקודי רכו. ורסעו) מוזכר שם בינה דא"ק, והוא היכל רב מגודל רבוי עולמות שנתקנו בה, ובינה כביכול אתמלא כל רבוי עולמות שבה, וארעא שהוא מלכות דא"ק, והוא ע"י שמסרה כל כחה לז"א דא"ק שבו מלך הדר יסוד דא"ק, והוא המשיך למלכות דא"ק כל אלו רבוי עולמות המוזכרים בע"ח (שער אלילות בקיטור פ"א ופ"ב).

'אמר רבי יהודה, אי כלילין הני, מכלהו עדיפי, ר' יהודה אומר אם כן הוא כמו שאמרת שחמשה פרקין של ספרא דצניעותא כלילין בהיכל רב, נמצא שחמשה פרקין אלו הם עדיפים מכל שאר רזין וסודות התורה הנמצא בעולם אצילות בה' פרצופים, ואפשר לומר שהיא עדיפא מכל חמשה פרצופים הנכללים בחכמה דא"ק עצמו כביכול, על זה 'אמר רבי שמעון, הכי הוא למאן דעאל ונפק, ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי, ר"ש השיב לר"י הכי הוא כמו שאמרת שאנו חמשה פרקים מיוסדים בסודות שלהם למעלה מאצילות, שהם עדיפים מסודות של עולם אצילות, אבל זה אינו אלא למאן דעאל ונפק, כשמדבר מאצילות ששם כביכול ניכר יחודים קדושים, שיסוד צדיק נכנס ויוצא, והוא בין באבא עלאה ובין בז"א, כי עד שם לבד יש לנו רשות לדבר בענין זווגים, כדאיתא בע"ח (שער מ"ג ומ"ד פ"ב) הנה זיווג עליון לברר א"א דאצילות אין לנו רשות לדבר, כי מה שלמעלה מאו"א נאמר בו אחד קראתיו בלא שותפא, בסוד לית שמאלא בהאי עתיקא ע"ש, לזה לאלו שמדברים ולומדים מאצילות ולמטה ששם כביכול ניכר הזווג, כניסתו ויציאתו כביכול, אלו דייקא יודעים במחשבה לבד עד היכן התחלקות העולמות למעלה ג"כ, כדאיתא בע"ח (שער אלילות בקיטור פ"א), אבל ולמאן דלא עאל ונפק, היינו למעלה מאצילות כביכול לא ניכר שום זיווג להבחין בין כניסה ליציאה, אלא ונפק שהוציא כמה אלפים ורבבות עולמות בלי שום הבחנת של כניסת יסוד צדיק, לאו הכי, שם אסור לדבר ולהבחין באלו פרצופים כביכול.

ועוד נלע"ד, ספרא הוא בחינת מלכות, כדאיתא בפע"ח (שער ר"ה פ"א), וכאן מיירי ממלכות דא"ק הנקראת ספרא דצניעותא, שיחודה כביכול צניע הוא לבל יודע לחוץ כביכול, ועיקר ספרא הוא כביכול ביסודה דילה ששם הוא אור קדמאה של יסוד דא"ק נגנו, בסוד ספיר ויהלם הנזכר בזהר (לעיל קל"ו) על השמים מספרים זהרין ונצצין, ה"ה בספרא הקדוש דצניעותא דכאן, ויסוד צדיק כביכול דא"ק הוא הכותב, וכן עבור זה צריכין להצניע ספרא הזה ואין מגלין אלא לצנועין.

פרקא קדמאה

תאנא, ספרא דצניעותא, ספרא דשקיל במתקלא.

תנא, דעד לא הוה מתקלא, לא הוה משגיחין אפיין באפיין, ומלכין קדמאין

דמיטק אליעזר

פרקא קדמאה מלכות דא"ק הוא ה' זעירא כנגד עולמות של מעלה, בסוד ה' זעירא של בהברא"ם באברה"ם, כדאיתא בע"ח (סער אלילות נקטור פ"צ), ונכללין בה כביכול ג"כ מה' פרצופים, לזה נתחלק ספר הקדוש הזה לה' פרקים.

תאנא לפי שנתיסד ספר הקדוש הזה ע"י תנאים, וראש שבכולם הוא רשב"י, לזה אמר כאן תנו רבנן, **ספרא דצניעותא** הוזה, הוא **ספרא דשקיל במתקלא** ראשית תיקון של ז' מלכין קדמאין נתקנו תחלה במלכות דא"ק, שאז התחילו העשר ספירות בבחינת קוין, כמו משקל שיש ב' קוין, כפיות בב' צדדים, ובאמצע יש קו המשקל המכריע ביניהם, ה"ה הם העשר ספירות דאצילות ניתקנו אז ע"י תיקון יסוד מלך הדר שהוא יסוד דא"ק ומלכות דא"ק, ע"י שניהם כביכול נתקן אצילות מבחינת פירוד שהיה להם אחר השבירה של ז' מלכין קדמאין, ועל ידם נעשה תיקון של קוין כזה.

כדאיתא בע"ח (סער אלילות נקטור פ"צ), אלו ה' פרצופים של עולם אצילות הוא. סוד בהברא"ם בה' בראם, וזהו סוד ה' זעירא של בה' בראם, כי כולם יוצאים מה' זעירא של מלכות דא"ק אחר שנתמעטה בסוד ז"ת שלה לבד, והנה הי"ם דאצילות להיותן לבושים למלכות דא"ק, התחילו בהם הסיגים הנרמזו בפסוק של ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום, ומתחלה לא נתקנו עד שמצא מלך הדר מלך

השמיני ממ"ה שם הוי"ה ב"ה, שהיא תולדות היסוד דא"ק, מילה שניתנה בשמיני, והוליד טפת הלובן הנקרא חסדים, והטיל טפת המ"ד בטפת מ"ג של מלכות דא"ק, שטפה שלה הוא טפת אודם, ארץ אדום, וכדין עלמין אתתקנו, שהם ז' מלכים הכוללים מעשר ספירות דאצילות, כי ראשון כולל בו מג' ראשונים כח"ב, וכדין עלמא אתבסם בזווג יסוד ומלכות דא"ק, בסוד ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים, שיתף רחמים בדין, ואז נתקן עולם אצילות בבחינת קוין, כדאיתא בע"ח (סער לנין פ"ה) דע כי כל הפגם ותשבירה והמיתה שאירע לאלו ז' מלכים חג"ת נהי"ם דאצילות, היתה לסיבת הפירוד אשר היה ביניהם, שיצאו זה על גב זה שלא כדרך קוין, אבל בחינת התיקון שלהם הוא בבחינת קוין מאירין זה בזה, לזה אמר כאן 'ספרא דצניעותא' שהיא מלכות דא"ק, ששם היה ראשית תיקון של ז' המלכים, הוא 'ספרא דשקיל' הז' מלכים שנשברו, 'במתקלא' בבחינת קוין שיש בהם קו המשקל.

תנא, דעד לא הוה מתקלא, לא הוה משגיחין אפיין באפיין עד שלא נעשה התיקון

כתר	חכמה
בינה	דעת
גבורה	חסד
ת"ת	נצח
הוד	יסוד
	מלכות

מיתו, וזיוניהון לא אשתכחו, וארעא אתבטלת, עד דרישא דכסופא דכל כסופין.
 לבושי דיקר אתקין ואחסין, האי מתקלא תלי באתר דלא הוה, אתקלו ביה
 אינון דלא אשתכחו.

❦❦❦ דמיטק אליעזר ❦❦❦

של מלך הדר יסוד דא"ק עם מלכות דא"ק, לא היו משגיחין העשר ספירות דאצילות
 פנים כנגד פנים, אלא זה על גב זה, ואיתא באדרא זוטא (ס. וסג): שתיקון של מתקלא
 הוה הוא יחוד פב"פ של דכר ונוקבא, ומלכין קדמאין מיתו שהיה בהם פירוד,
 ועמידתן היה זה על גב זה בבחינת רשות הרבים, לזה אירע בהם המיתה, וזיוניהון לא
 אשתכחו הון מפרנס לכל הוא יסוד אבא עלאה אצל בינה, וכן יסוד דז"א אצל מלכות
 דאצילות, כדאיתא בזהר (פ' נלאשית מת): לזה לא אשתכחו בהם הכנה לצורך יחודיהם, לזה
 לא היה יכול להיות בהם שום יחוד, וארעא אתבטלת וארעא מלכות דאצילות לא
 נשברה כמו הו' מלכים שלמעלה הימנה, כדאיתא בע"ח (שער הכללים פ"א), אלא שנתבטלה
 מגדולתה בעת ההיא, ולפי שלא נשברה לגמרי כמו הו' מלכים שלמעלה, לזה לא אמר
 עליה רק לשון ביטול ולא מיתה, עבור זה נמי זכתה שמנקודה שלה לבד נתגדלה אחר
 התיקון בפרצוף שלם, משא"כ הו"ק לא זכו לזה, וביטול שלה היה כמו שנאמר על או"א
 שלא היה בהם שבירה אלא ביטול של אחוריים, ועבור ביטול הזה לבד ירדה עד
 דרישא דכסופא דכל כסופין שהוא ראש כח"ב קדשי קדשים של עולם הבריאה, כמו
 שירדה אפילו עתה בגלות בכל לילה שנעשה ראש לשועלים, ולפי שעולם הבריאה ניוון
 ע"י מלכות רחל שהוא אמא להם, בסוד ותקם בעוד לילה, לזה נכספין וחושקין בכל עת
 שתרד מלכות לשם ליתן להם טרף, זהו כסופא אחת, וכן עבור מה שניתנה להם חק
 הכנה ליחוד של יסודות שלהם, שיכולין הם ג"כ לבוא לידי יחודים, שחק הוא יסוד
 צדיק, זהו הכסופא השניה שאמר כסופא דכל כסופין.

לבושי דיקר אתקין ואחסין עתה חוזר לדבריו הראשונים האיך היה נעשה תיקון
 השלם ע"י מלך הדר יסוד דא"ק עם מלכות דא"ק, כי כל התקונים תלויים ע"י
 זיווג דכר ונוקבא, כדאיתא באדר"ז (ס. תאנא בשעתא דעתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין בעא לאתקנא, כלא אתקין כעין דכר ונוקבא, באתר דאתכלילו דכר ונוקבא,
 והאי חכמה כללא דכלא, כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא, לא אתנהיר אלא בדכר
 ונוקבא, חכמה אפיק בינה, וחכמה ובינה בחד מתקלא אתקלו, דכר ונוקבא, ובגינייהו
 כלא אתקיים בדכר ונוקבא ע"ש, וזהו שאמר לבושין דיקר שהם עשר ספירות דאצילות,
 שמלובשים למלכות דא"ק, על ידי זה בא להם תיקון שמזדווג כביכול מלך הדר יסוד
 דא"ק עם מלכות דא"ק, ומהם בא התיקון לאו"א, ואמר ג"כ ואחסין שהוא לשון ירושת
 נחלה, כי אלו ז' ספירות דאצילות שנתקנו הם ירשו נחלהן מהו' מלכין קדמאין, כדאיתא
 בלק"ת (פ' קושיס), האי מתקלא תלי באתר דלא הוה מתקלא הוא משקל של קו
 האמצעי של עשר ספירות, שאחר התיקון היה בבחינת קוין, וקו האמצעי הוא כתר דעת

מתקלא קאים בגופיה, לא אתאחד, ולא אתחזי, ביה סליקו, וביה סלקין דלא
הוו והוו ויהויין.

משקל אליעזר

ת"ת יסוד ומלכות, ודעת ת"ת יסוד הם בבחינת משקל האמצעי של שני כפות, שהם שני
קוין, ודעת הוא משקל של חו"ב, ות"ת הוא משקל חו"ג, ויסוד הוא משקל של נצח
והוד, וזהו באצילות אחר התיקון, אבל מה שנוגע למעלה מאצילות שנעשה ג"כ תיקון
השלם בעשר ספירות דא"ק, כדאיתא בלק"ת (פ' קוסיס), א"כ נמצא שמשקל שמירי הוא
יסוד דא"ק מלך הדר, ועליו כביכול אמר האי מתקלא יסוד דא"ק תלי עצמו כביכול
בעת הזיווג במלכות דא"ק, באתר דלא הוה, שהוא כביכול יסודה דילה, ששם לית ביה
ממשות אלא חלל אויר לבד, כדאיתא בע"ח (שער הנסירה פ"ד), ה"ה כביכול ביסודה דמלכות
דא"ק, לזה אמר שמלך הדר תלה עצמו בעת יחודו כביכול במקום דלא הוה בלי סמיכה,
אתקלו ביה אינון דלא אשתכחו ידוע הוא שבעת היחוד הקדוש של יסוד צדיק נכלל
בו מכל ששה קצוות חג"ת נה"י, כדאיתא בזהר (פ' משפטיס קה). חמש רקייעין תליין מניה עד
האי מספר יסוד צדיק, ה"ה כאן ביסוד דא"ק בעת יחודו נשקלים בו אינון דלא אשתכחו.

מתקלא משקל שהם חסד גבורה נצח הוד, ות"ת שהוא ג"כ בקו האמצעי בחינת משקל
לחו"ג, לא נחשב עתה, כדאמר שיסוד דא"ק שהוא משקל הוא אינו שוקל
בעת היסוד, אלא אינון דלא אשתכחו מתקלא, היינו חו"ג נו"ה לבד, אבל ת"ת לא
צריך לחשוב, כי גוף וברית חשבינן לחד, קאים בגופיה אלו חמשה מדות דשם
כביכול הם בעצמם עומדים בגופא ת"ת דא"ק, כי הם עיקר הגוף, כדאיתא בע"ח (כלל
סמב"ח כ"ו) שאין גוף לבדו נקרא ת"ת אלא עם כל הבחינות הנאחזים בגופא, היינו
זרועות חו"ג, ושוקיים נו"ה, ויסוד, לזה אמר שכל אלו עומדים במקומם בגופא דת"ת,
אלא אורם הרב לבד נשלחים ליסוד צדיק בעת היחוד, לא אתאחד, ולא אתחזי, ביה
סליקו ביחוד של זו"ג או באו"א נראין אחדותן, שעבור זה נקרא יחודם בשם אחד, וכן
נראה בהם כביכול יחודיהם אפילו אצל או"א, שנאמר עליהם דלא אתיידע אם לעילא
או לתתא, אעפ"כ נראין בהם בחינת יחודם הקדוש שהם דכר ונוקבא, ומכש"כ אצל
זו"ג, אבל שם במלך הדר יסוד דא"ק עם מלכות לא נראה אחדותם ולא אחיותם זה
בוז, כי בעתיקא לית שמאלא, שלא נזכר שם כלל בחינת נוקבא, כדאיתא בפע"ח (שער
הק"ט פ"א) אין מציאת נוקבא נכרת ובפרט בכתר ע"ש, ומכש"כ למעלה הימנו,
וזהו שאמר דלא אתאחד שלא נראה אחדות של יסוד ומלכות, ולא אתחזי ביה ביסוד
צדיק כביכול שום סליקו מכח אל הפועל, שהוא סוד הקמת ברית קודש לא נראה בו
כלל, וביה סלקין וביה ביסוד דא"ק עולין, דלא הוו היינו יסודה דמלכות דא"ק שאין
בה ממשות כלל, ואעפ"כ והוו כי יכול יסוד להתייחד בה ויהויין לעולם ועד, כי שם
אחדות דפשוט אחד יחיד ומיוחד, היה הוה ויהיה, והטעם כי בלתי יחודים דשם כביכול
לה היה בכח בכל אצילות להיות שום יחוד, כדאיתא בע"ח (שער מי"ג ומ"ד פ"ז), כי ז"א
דאצילות מקבל כחו כביכול מאו"א, ואו"א מא"א, וא"א מעתיק וכו' עד א"ס ב"ה ע"ש.

סתרא גו סתרא אתתקן ואודמן, (א) בחד גולגלתא, (ב) מלייא טלא דבדולחא, (ג) קרומא דאורא אודכך וסתים, (ד) אינון עמר נקי תליין בשקולא, (ה) רעוא דרעוין אתגליא בצלותא דתתאי, (ו) אשגחא פקיחא דלא

דמשק אליעזר

סתרא גו סתרא אלו ב' יסודות כביכול של מלך הדר ומלכות דא"ק, הם סתרא שהוא יסוד דא"ק גו תוך סתרא יסודה דילה שבאצילות, יסוד צדיק הוא אבר צנוע מכל האברים, וכן יחודיהם הם עבור זה בהסתר, ומכש"כ למעלה שאינו ניכר שום יחוד כלל, ועל כל זה ע"י יחוד הקדוש בסתום הוה, **אתתקן** עולם אצילות, **ואודמן** עתה התחיל תיקון של עולם אצילות, וראשית התיקון היה בא"א כתר דאצילות, וזהו שאמר ואודמן ראשית אצילות בחד שהוא א"א, שנאמר עליו אחד בלא שותפא, כדאיתא בע"ח (סער עגוליס פ"ט), לזה אמר על א"א שבראשית התיקון אודמן בחד, כי הוא נקרא ג"כ עבור בשם יחידה מה' חלקי גרנח", ובחד הזה הוא בחינת רישא דא"א נכלל בו כביכול תלת ראשין, רישא דלא אתיידע, אין, מוחא סתימא, כדאיתא בע"ח (סער הכללים פ"ג), וכולם נקראים חד רישא, **בחד גולגלתא** איתא בע"ח (סער א"א פ"ו) זו"נ דרדל"א הם גנוזים בא"א, בסוד ז' תקוני דגולגלתא שלו הנזכר בריש ספרא דצניעותא, והם כסדר הוה, ג"ט קר"ע פ"ח, א גולגלתא, והוא חסד דא"א, ב טלא דבדולחא, שהוא גבורה דא"א, ג קרומא דאורא, והוא ת"ת דא"א, ד עמר נקי, הוא נצח והוד דא"א, ה רעוא דרעוין, והוא יסוד דא"א, ו אשגחא פקיחא דעינין, והם נצח והוד דא"א, ולעיל שאמרתי שעמר נקי הם נצח והוד שהם ב' אזנים של א"א כביכול, ואלו ב' נצח והוד של אשגחא ופקיחא דעינין הם ב' ירכין שלו ממש, שהם נצח והוד ב' עינין, כדאיתא בלק"ת (פ' צא כט"ט) ע"ש, ז נוקבא דפרדשקא, והוא מלכות דא"א ע"ש, וזהו שחושב כאן ז' תיקונים דא"א חג"ת נהי"ם, ותחלה הוא גולגלתא מלייא, שהוא חסד הראשון שהוא מלא מאור קדמאה, וכן הוא מלא מכל שאר המדות שבראשין תיקון של מלכין קדמאין, תחלה נכללין כולם בחסד ואח"כ בגבורה וכו', כדאיתא בע"ח (סער הכללים פ"א), וזהו גולגלתא **מלייא** הוא חסד דא"א, **טלא דבדולחא** הוא גבורה, **קרומא דאורא** הוא ת"ת, **אודכך וסתים** אודכך טלא דבדולחא שהוא גבורה תוך גולגלתא שהוא חסד, בכל מקום שהגבורות נמתקים ונזככין ע"י חסדים, ושניהם סתומים בקרומא דאורא שהוא ת"ת, שבכל מקום ב' קוים של חו"ג נכללין בת"ת קו האמצעי, **אינון עמר נקי תליין בשקולא** הוא נצח והוד דא"א, שהם בחינת אזנים שלו כביכול, הם תליין בשקולא של קו האמצעי, בין אם למטה תליין בקו המשקל האמצעי של יסוד צדיק, ואם הם למעלה בבחינת אזנים אז הם תליין במצח ששם ג"כ בחינת יסוד שלמעלה.

רעוא דרעוין אתגליא בצלותא דתתאי שהוא יסוד דא"א, ואיתא בע"ח (סער מ"ג ומ"ד פ"ו) כוונת יחוד ק"ש באמיתתה שהוא יחודה עלאה של א"א כדי לתת מוחין לזו"נ ביניהם, וצריך לכיין בק"ש להשלים כל הזווגים עד אין סוף ב"ה, כי ז"א מקבל

נאים ונטיר תדירא, אשגחותא דתתא, באשגחותא דנהירו דעלאה (דביה),
(1) תרין נוקבין דפרדשקא, ואתער רוחא לכלא.

משק אליעזר

מאו"א לצורך יחודו, ואו"א מא"א, וא"א מעתיק וכו' עד אין סוף ב"ה, וזהו ע"י התעוררת של יחוד זו"נ שהם מתעוררים ע"י תפלת ישראל, וזו"נ מתעוררים לאו"א ג"כ ליחוד הקדוש שלהם, ואו"א מעוררים ג"כ לא"א וא"א לעתיק וכו' עד הא"ס ב"ה, כדאיתא בע"ח (שער הגסיסה פ"ג), לזה אמר כאן רעוא דרעוין שהוא עת רצון של יסוד דא"א ליחוד הקדוש, זאת אתגליא בצלותא של ישראל שהם מעלין מ"נ רעותן דלבם לזו"נ, וזו"נ מעלין בהתעוררת מ"נ ומ"ד שלהם לאו"א, ואו"א לא"א, וא"א לעתיק יומין וכו'. **אשגחא פקחא דלא נאים** הם בחינת נצח והוד ממש של א"א הנקראים ב' עינים, וידוע הוא שנצח והוד הם תרי פלגי גופא, והם חד גופא, לזה אמר רשב"י באד"ר (פ' נשא קכט): תאנא לא סתים האי עינא, ואינן תרין, ואתחורו לחד, כלא הוא ימינא, לית ביה שמאלא, לא נאים ולא אדמיך, ולא בעי נטירותא, לית מאן דאגין עליה, הוא אגין על כלא, והוא אשגח על כלא, ומאשגחותא דהאי עינא, מתזנן כלהו, תאנא אי עינא דא אסתים רגעא חדא, לא יכלין לקיימא כלהו, בג"כ אקרי עינא פקחא, עינא עלאה, עינא קדישא, עינא דאשגחותא, עינא דלא אדמיך ולא נאים, עינא דהוא נטורא דכלא, עינא דהוא קיומא דכלא, ועל האי כתיב (משלי כב ט) טוב עין הוא יבורך, אל תקרא יבורך אלא יברך, דהאי אתקרי טוב עין, ומניה מברך לכלא ע"כ, לזה אמר אשגחא פקחא דלא נאים הוא נצח והוד דא"א, הנקראים ב' עינים, ולפי שנצח והוד הם גופא חד, לזה אינם אלא עין אחד, **ונטיר תדירא** היינו ליסוד ומלכות, **אשגחותא דתתא, באשגחותא דנהירו דעלאה** איתא בלק"ת (פ' עקב) נצח והוד הם ב' ביעין דדכורא, שבהם מתבשל טפת הזרע הקודש ע"ש, לזה אמר שאלו עינים ב' ביעין הם משגיחין לתתא ליסוד דא"א כביכול לבשל לו כביכול כח הטפה שלו, וכל זה הוא באשגחותא דנהורא עלאה, שממשיכין לו מלמעלה הראיה וכח זה שהוא מחוורא דעינא דא"א, ששם הוא בחינת יסוד צדיק דע"ב, בסוד בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, ויסוד עליון הזה הוא משגיח ע"י עינא דא"א בהראש שלו עד יוסף צדיק דו"א, כדאיתא באד"ר (פ' נשא קכט): **תרין נוקבין דפרדשקא** שהוא בחינת מלכות דא"א, **ואתער רוחא לכלא** מלכות דא"א מעורר רוחא לכלא, שהוא התעוררת של יחודים קדושים, שכל הזכרים ממשיכין על ידה כביכול בחינת רוחא דשביק בה בעלה, והוא למעלה ולמטה, או אפשר למטה לבד. ועד כאן חשב ראשית תיקון של פרצוף א"א כתר דאצילות מראשו כביכול עד סופו, שהם תשע ספירות הנקראים תשעה נהורין, כדאיתא בע"ח (שער ה"א פ"ב) ואלו תשעה נהורין שהם עשר ספירות דא"א מכתר עד יסוד צדיק, ולפי שנאמר עליו כביכול ואין אלהים עמדי, היינו בחינת מלכות לא נמצא שם, לזה אינם אלא ט' ספירות, והם מתלבשים תוך עשר ספירות דאצילות בבחינת נשמה להם, וזהו שעד כאן היה מדבר מתיקון כתר פרצוף א"א דאצילות.

ספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה

עם פירוש

דמשק אליעזר

מכבוד קדושת אדונינו מורינו ורבינו
הגאון הקדוש המקובל האלקי
שר בית הזהר מרן

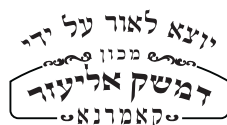
רבי אליעזר עבי סאפרין זצוק"ל

בן כ"ק אדמו"ר שר התורה והזהר
עמוד העבודה והיראה רשכבה"ג הגאון הקדוש מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זצוק"ל

מקאמרנא

חלק יא

אחרי - קדושים - אמור - בהר - בחקותי
נו. - קטו:

עיה"ק ירושלים תובב"א
שנת ה'תש"פ לפ"ק